ISSN 1407 - 0170

KOPSOLĪ

LATVIJAS NEDZIRDĪGO SAVIENĪBAS IZDEVUMS

2011. gada aprīlis nr. 4 (1007) www.lns.lv Iznāk no 1954. gada

Visiem, visiem – jaukas LIELDIENAS, skaistu pavasari, līksmu prātu un prieku dvēselē!

Ceram, ka to rosinās arī šajā „Kopsolī" numurā izlasītie raksti.

1. Sākas raksti par diviem lieliskiem notikumiem kultūras dzīvē – par šova „Krāsaini sapņi" noslēgumu un par Rīgas Teātru skatē iegūto atzinību!

2. Kultūras centrs „Rītausma" amatierteātru festivālā apbalvots ar Goda rakstiem. Lasiet par diviem uzvedumiem!

3.–4. Ievēlēti jauni vadītāji un biedrību konferenču delegāti

5. Beidzas vēstījums par LNS nekustamiem īpašumiem

6.–7. Tulki – nedzirdīgā cilvēka tuvākie palīgi atzīmē Komunikācijas centra desmitgadi

8.–11. Gandrīz pustūkstotis ļaužu aizpilda „Rītausmu" šova noslēgumā

12. Amats – dzīvei zelta pamats! Un sociālās ziņas…

13. Par Rīgas skolu. Ieskats LNS mājaslapā un „Kopsolī" lasītāju vērtējumā

14. Vienmēr kaut kas interesants notiek arī biedrībās

15. Sports un veselīgs dzīvesveids

16. Raibā virknē paziņojumi – priecīgi un bēdīgi, bet visi svarīgi

Galvenā redaktore:
ILZE KOPMANE
Datormakets:
JURIS GRUNDULIS

Nākamais numurs 18. 05

RĪGAS DOMES GODA RAKSTI KC „RĪTAUSMA" TEĀTRA UN DEJU GRUPAI

Ivars Kalniņš Jānis Immurs

KC „Rītausma" drāmas ansamblis un deju kolektīvs šogad piedalījās Rīgas amatierteātru festivālā „Rīga spēlē teātri 2011", kurā starp 26 dažādiem Rīgas kolektīviem cīnījās par galveno balvu – „Lielo Tomu" un noslēgumā saņēma divus Goda rakstus no Rīgas Domes, kā arī cildinošu vērtējumu no žūrijas un skatītājiem.

Oza Zemē tic brīnumam

Tālāk lasiet nākamajā lpp.

ŠOVS „KRĀSAINI SAPŅI" FINIŠĒ

Zigmārs Ungurs Jānis Immurs, Juris Grundulis

Šovu uzvarētāji - Juris Elbrots un Inese Immure

Skatītāju simpātijas - Lilita Lukina un Biruta Lasmane

Pēc pusgadu garā melodziesmu maratona 19. martā kultūras centra „Rītausma" skatītāju pārpildītajā Lielajā zālē notika šova „Krāsaini sapņi" svinīgais noslēgums ar konkursa laureātu sveikšanu un visu dalībnieku sumināšanu.

Inese Immure un Juris Elbrots ar žūrijas lēmumu kļuva par šova uzvarētājiem visu kārtu kopvērtējumā *(1.attēlā)*.

Otrajā vietā **Anda un Raivis Tīdemaņi**, bet trešajā – **Lilita Lukina un Biruta Lasmane.** Viņi seši saņēma īpašo piemiņas balvu – statueti „Dziedošās rokas".

Lilita Lukina un Biruta Lasmane saņēma skatītāju simpātiju galveno balvu saskaņā ar visu kārtu balsošanas koprezultātiem (508 balsis, *2.attēlā*). Otrajā vietā **Inese Immure un Juris Elbrots** (506). Trešajā vietā **Laura Klāsupa un Māra Kursīte** (401).

Prezidenta simpātiju balvu saņēma Lilita Lukina ar Birutu Lasmani un **Inese Immure ar Juri Elbrotu.**

Vairākas organizācijas bija sarūpējušas balvas savam izvēlētajam simpātiskākajam pārim. Un tā Rīgas biedrības simpātiju balva nonāca **Lilitas Lukinas un Birutas Lasmanes** īpašumā. Zīmju valodas centrs savu balvu atvēlēja **Laurai Klāsupai un Mārai Kursītei**. Komunikācijas centra balvu izpelnījās **Ritma Egle un Anita Ceple**. Latvijas Nedzirdīgo jauniešu organizācija to piešķīra **Andai un Raivim Tīdemaņiem**. Liepājnieki arī bija sagādājuši balvu savējiem – **Montai Dēbelei un Aldim Ādamsonam.**

Pārsteiguma balvu kā objektīvākā žūrijas locekle saņēma **Iveta Lāce – Miezīte**.

Trīs labākie pāri, kā arī abi šova vadītāji **Elfa Zariņa un Vladimirs Krumins** dāvanā saņēma braucienu ar kuģi uz Zviedriju, bet it visi konkursanti tika apveltīti ar sponsorfirmu skaistumkopšanas precēm un citiem pārsteigumiem.

Balvas saņēma arī aktīvākie balsotāji Janīna Lukina un Jānis Immurs.

Tālāk lasiet 8. lpp.

GODA RAKSTI KC „RĪTAUSMA" TEĀTRA UN DEJU GRUPAI

Sākumu lasiet iepriekšējā lpp.

Divi teicami iestudējumi

16. martā KC „Rītausma" notika mūsu minēto pašdarbības kolektīvu divu izrāžu skate. Pirmā no tām – pasakas „Brīnumainais burvis no Oza zemes" uzvedums. Tā vēsta par to, kas dzīvē ir vissvarīgākais – sirds, prāts vai drosme. Galvenajā – Dorotijas lomā veiksmīgi iejutās talantīgā jaunā aktrise Laura Klāsupa. Arī pārējais visai lielais aktieru sastāvs, profesionāli veicot savus uzdevumus, patiesi aizrāva skatītājus zālē.

Otrais uzvedums pārsteidza ar jaunu pieeju mūsu līdz šim pastāvošajām nedzirdīgo teātra mākslas izpausmēm. Kustību izrādē „Dzīve" ar ķermeņa kustību, ritma, mūzikas un žestu sintēzes palīdzību aktieri un dejotāji atklāja dzīves ciklisko dabu no piedzimšanas līdz aiziešanai no tās. Izrādes dalībnieki uz skatuves šo ciklu izdzīvo tik izteiksmīgi, ka uzvedums, var teikt, ar visai filozofisko ievirzi būs saprotams ikvienam skatītājam.

Pelnīti apbalvojumi

Svinīgajā noslēgumā KC „Rītausma" kolektīvi saņēma divus Goda rakstus. Pirmais – **kultūras centra „Rītausma" drāmas ansamblim, deju kolektīvam un režisorei Dzintrai Kukšai** par iejūtīgu un veiksmīgu režisores darbu pasakas žanra skatuviskajā lugas „Brīnumainais burvis no Oza zemes" iestudējumā, bet otrais – **kultūras centra „Rītausma" drāmas un deju kopai, režisorēm Marikai Antonovai un Antrai Puriņai, horeogrāfei Danai Kalpiņai – Geidai** par aizraujošu un patiesu spēli kustību izrādē „Dzīve".

Galveno balvu „Lielais Toms" ieguva VEF Kultūras pils ansamblis „Rīgas Pantomīma" ar izrādi „Smaids".

Par sasniegto – vērtējumi, atsauksmes

KC „Rītausma" direktore Brigita Aldersone uzsvēra: *„Esmu patiesi gandarīta par rezultātiem. Mūsu aktieriem ir svarīgi būt novērtētiem un gūt gandarījumu par paveikto. Nu, protams, mums ir vēl kur tiekties. Varbūt kādreiz iegūsim arī galveno balvu „Ceļojošo Tomu". Bet ir svarīgi parādīt arī sabiedrībai mūsu kultūru... Ir doma doties viesizrādēs uz citām Latvijas pilsētām un parādīt uzdevums arī dzirdīgo auditorijai, varbūt pat ārpus Latvijas robežām. Vai tas izdosies, grūti spriest. Lai tas paliek kā nākotnes mērķis mūsu attīstībai un jauniem meklējumiem.."*

Abas izrādes vēroja šī festivāla žūrija – Rīgas Domes pārstāve Liene Ose, teātra kritiķe Silvija Geikina un dramaturgs Jānis Jurkāns. Viņi atzina, ka izrādes viņus savaldzinājušas un tiešām nav nekādas kritikas. Jāpiebilst, pirms festivāla noslēguma bija režisoru sapulce, un tajā daudzi kolektīvi tika kritizēti, bet mūsu teātri tas neskāra.

Liāna Ose slavēja visu radošo kolektīvu: *„Ļoti profesionāli iestudējumi. Prieks redzēt jūsu lieliskos uzvedumus. Nedzirdīgo teātris spēj piesaistīt plašāku publiku, pielietojot tādus integratīvos elementus, kā, piemēram, deja un pantomīma."*

Teātra kritiķe **Silvija Geikina** uzsvēra: *„Es vēroju šīs emocionālās izrādes ar lielu interesi. Jūs esat sasnieguši labu līmeni. Ļoti skaists ir pasakas uzvedums, kas aizrauj ar krāšņu noformējumu, tērpiem, apgaismojumu un ļoti jauku atmosfēru. Man patika visi tēli, aktieri veiksmīgi iejutās savās lomās.*

Pārsteidza arī izrāde „Dzīve" ar tēlotāju labo ritma izjūtu. Man nav vārdu, lai izteiktu kritiku. Paldies par jūsu sniegumu! Braucot garām „Rītausmai", vienmēr atcerēšos jūsu izrādes."

Tāda ir Dzīve ...

Dramaturgs **Jānis Jurkāns**, kas agrāk redzējis „Rītausmas" sagatavoto izrādi „Astoņas mīlošas sievietes", teica: *„Es jau biju gaidījis kaut ko tādu. Jūsu teātris un deju grupa savās lomās bija brīnišķīgi un spēlēja no visas sirds."*

Skatītāji bija sajūsmā

No skatītāju puses uzvedumu dalībnieki saņēma patiesu uzmanību un atsaucību. Abas izrādes vēroja arī dzirdīgie apmeklētāji.

Linda Lazda atzina: *„Līdz šim nebiju saskārusies ar nedzirdīgo sabiedrību un neko nezināju par kultūras centru "Rītausma". Biju pārsteigta, uzzinot, ka šeit ir vienīgais nedzirdīgo teātra kolektīvs Baltijas valstīs. Jāsaka godīgi – dodoties uz abām šīm pirmizrādēm, nebiju gaidījusi kaut ko tik skaistu un izjustu. Tā sajūta mani apbūra, un to laikam izdarīja „Brīnumainais Burvis no Oza zemes". Luga lika aizdomāties par savu dzimteni, mājām un ģimeni – vērtībām, par kurām mēs ikdienā mēdzam aizmirst.*

Otrā izrāde mani tiešām sajūsmināja ar savu patiesumu. Tā jau ir – viss ģeniālais ir vienkāršs. Kustību izrādi „Dzīve" iesaku noskatīties ikvienam. Manuprāt, tā būtu spējīga iespaidot plašu sabiedrības loku – it īpaši dzirdīgo sabiedrību, lai kliedētu dažādos aizspriedumus un uzlabotu savstarpējo komunikāciju starp abām pusēm."

Viņu spožā dāvana visiem

Izrādes tik efektīgi izcēlās, pateicoties režisorēm Dzintrai Kukšai, Antrai Puriņai un Marikai Antonovai, horeogrāfei Danai Kalpiņai – Geidai, scenogrāfei Gunai Priedei.

Režisore **Antra Puriņa**: *„Visi jau pieraduši vaidēt par nebūšanām valdībā, personiskajā dzīvē utt., bet KC „Rītausma" pašdarbnieku kolektīvs bērniem un viņu vecākiem pasniedzis dāvanu – krāšņu, spožu, gaumīgi iesaiņotu, ar bagātīgu saturu un sirds siltumu pildītu teātra izrādi! Izrāde, manuprāt, patika visa vecuma skatītājiem. Aktieru, dejotāju darbs tiešām rada brīnumainu pasakas atmosfēru, kura liek sajust magoņu reibinošo, iemidzinošo smaržu; ticēt, ka Putnubiedēklis var staigāt un ilgoties pēc smadzenēm; just līdzi Dzelzs Malkas cirtējam, kurš vēlas atgūt sirdi un atkal mīlēt.*

Skatot šo izrādi, ir iespēja būt vienam no pasakas un ticēt, ka reizēm brīnumi mēdz notikt arī dzīvē. Sirsnīgi mīļa un neviltota ir mūsu Dorotija (Laura). Dace – Putnubiedēklis, mēģinot dabūt kaut kur sev smadzenes, ir interesanta ar vienkāršo, patieso tēlojumu. Piešķiļ savu dzirksti arī Jura Elbrota mazdrosmīgais Lauvēns un romantiskais Dzelzs Malkas Cirtējs – Inese.

Smaids no lūpām pazūd tikai brīžos, kad uz skatuves parādās Ļaunā ragana ar lidojošajiem pērtiķiem. Manuprāt, tā ir izrādes visatraktīvākā vieta."

Laimīga par veiksmīgo rezultātu arī pati deju horeogrāfe **Dana Kalpiņa – Geida**: *„Izrāde „Dzīve" ritēja pārsteidzoši ritmiski, labāk nekā mēģinājumos. Milzīgs prieks par drāmas teātra un deju grupas saskaņoto darbību skatuvē."*

Pasakas „Brīnumainais burvis no Oza zemes" galvenā varone Dorotija – **Laura Klāsupa** par saviem iespaidiem: *„Es neteiktu, ka bija grūti nospēlēt lomu. Tagad atceros nevis tikai savas lomas runu, bet pilnīgi visu lugas varoņu tekstus. Teātri, „Rītausmā" spēlēju gandrīz 2 gadus. Ir gandarījums par visu paveikto. Sajūtas– super!*

Ar ko es atšķiros no Dorotijas? Es teiktu vienīgi – tik liela drosme man dzīvē nav kā Dorotijai, reizēm nākas pārvarēt savu kautrīgumu.

Nezinu, kā man izdodas iejusties šajā lomā. Man nav daudz jātēlo, viss it kā nāk no sevis pašas. Man vienkārši ļoti patīk tēlot, spēlēt teātri, protams, arī melodeklamēt. Priecājos, ka šī teātra izrāde visiem patika!" ▲

BIEDRĪBU GRUPU PĀRVĒLĒŠANU KOPSAPULCĒS

Zigmārs Ungurs un Ivars Kalniņš Valdis Krauklis un Zigmārs Ungurs

Rīgas RB Zemgales grupā

Rīgas biedrībā

Nedzirdīgo mākslinieku kopā „Cerība”. No esošajiem 8 biedriem uz kopsapulci ieradās 6 biedri. Kopsapulci vadīja Roberts Kesenfelds. Tika atzīmēti daudzi biedru veikumi. Kā viens no tiem Roberta Priedes un Roberta Kesenfelda piedalīšanās divās izstādēs Mākslinieku savienības nama izstādē un *Spices* mēbeļu namā.

Par grupas vadītāju atkārtoti ievēlēja **Robertu Kesenfeldu** un izvirzīja viņu par delegātu uz Rīgas biedrības konferenci.

Kurzemes priekšpilsētas grupu (203 biedri) turpmāk vadīs **Vita Kamare**. Birojā vēl bez tam: **Z.Žukauska, S.Vorslova, M.Artjomova, I.Liniņa, R.Feldmane, R.Zujevska.**

Uz konferenci dosies: **V. Kamare, I. Liniņa, Z. Žukauska, S. Vorslova, A. Smons, J. Bočkāne, V. Kleina, S. Baure, H. Klapote** un **R. Šmite**.

Zemgales priekšpilsētas grupa (104 biedri) par vadītāju ievēlēja **Tatjanu Urbonieni**. Uz konferenci izvirzīja **T. Urbonieni, J. Grunduli** (senioru)**, M. Piternieci, V. Kraukli, E. Zariņu**.

Rīgas rajona grupa. Vadītājas gods turpmāk uzticēts **Feodosei Lepešai**. Uz konferenci deleģēti: **F. Lepeša, R. Rizika, A. Ķeiris** un **I. Krama**.

Ziemeļu priekšpilsētas grupa (54 biedri) par vadītāju atkārtoti apstiprināja **Lienu Čerepko**, bet grupas biroja locekles būs arī S. Strazdiņa un K. Ikauniece. Konferencē grupu pārstāvēs **L. Čerepko, J. Groma** un **V. Strazdiņš**.

Grupas „Tilts” (29 biedri) pārvēlēšanu sapulce notika12. martā. Atgādināšanai: grupā pirms diviem gadiem apvienoti tādi LNS biedri, kuri zīmju valodu prot vāji vai neprot nemaz.

Uz pārvēlēšanu sapulci ieradās tikai astoņi cilvēki. Grupas vadītājs **Zigmārs Ungurs** atskaites ziņojumā norādīja, ka īpaši pasākumi grupai nav organizēti. Galvenā problēma: zīmju valodas barjera. Ja nav kopīgas valodas, strādāt nav iespējams.

Ikvienam biedram bija iespēja piedalīties tādos lieliskos LNS organizētos pasākumos kā LNS 90-gade, Nedzirdīgo diena, pašdarbības festivāli un citos. Neatbildēts palika jautājums – cik grupas biedru to izmantoja? Z. Ungurs paziņoja, ka neprot strādāt ar cilvēkiem, kuri nezina zīmju valodu, tāpēc turpmāk negrib būt par grupas vadītāju.

Debatēs runāja **Viesturs Hihalovskis**: par represēto tiesībām uz bezmaksas sanatoriju un to, ka vajadzētu vairāk rakstisku informāciju

Baiba Bicēna runāja par surdotehniku: par to, ka kāda projekta ietvaros vajadzētu iegādāties speciālu aparatūru saziņai sapulcēs utt., rakstot uz liela ekrāna.

Par grupas vadītāju ievēlēja B. Bicēnu.

Uz LNS Rīgas biedrības konferenci kā delegātus izvirzīja Baibu Bicēnu un Zigmāru Unguru.

Vidzemes un Latgales grupas atskaites un pārvēlēšanu sapulces notika 20. martā. Vidzemes grupā pašlaik ir 167 biedri, divos gados tajā iestājās 8 biedri, bet četri aizgāja mūžībā. Savukārt Latgales grupā ir 248 biedri, uzņemti 12 jauni biedri, bet 9 aizgāja mūžībā. Abu grupu biedri apmeklē dažādus LNS, Rīgas biedrības, KC „Rītausma” organizētos pasākumus, kā arī projekta „Klusuma pasaule” aktivitāšu nodarbības. Jaunākās ziņas KC „Rītausma” biedriem sniedz Jadviga Bočkāne, Jautrīte Groma, Brigita Aldersone un citi.

Latgales grupā debatēs aktualizējās dažādi jautājumi, neskaidrības un problēmas. Pensionāri neapmierināti, ka viņiem nav iespējas piedalīties projektā „Klusuma pasaule”, kā arī radās neskaidrības par tā saukto sarkano un dzelteno karšu atšķirībām. Biedri rosināja panākt iespējamos atvieglojumus dzirdes invalīdiem: autostāvietās Vecrīgas teritorijā, zemes nodokļiem u.c.

Biedri ir arī neizpratnē par valsts sociālās apdrošināšanas sistēmu, piemēram, cilvēkam piešķir invaliditāti uz mūžu, bet, aizejot pensijā, viņš saņem tikai vecuma pensiju – kur paliek invaliditātes pensija?

Latgales grupas darbs tika novērtēts uz „labi”. Par priekšsēdētāju vienbalsīgi ievēlēja Māru Lasmani. Delegātu sarakstā uz Rīgas biedrības konferenci iekļauti 13 biedri: **Aleksandra Okoleļova, Marta Valaine, Marija Priedīte, Lilija Feldberga, Dzintra Jansone, Anastasija Andronova, Māra Lasmane, Andris Bergmanis, Nikolajs Dambergs, Inita Puhovska, Tamāra Saveika, Inese Klāsupa un Sergejs Pisarenko.**

Bet **Vidzemes grupa** debatēja par raidījumu „Kopā”, kurā varētu vairāk atspoguļot arī nedzirdīgo dzīvi. Bija arī priekšlikums laikrakstā „Kopsolī” publicēt vairāk rakstu par vecākiem cilvēkiem. Šīs grupas darbs novērtēts apmierinoši. **Olgu Anufrijevu** atkārtoti ievēlēja par Vidzemes grupas priekšsēdētāju. Uz Rīgas biedrības konferenci izvirzīti **Olga Anufrijeva, Tatjana Rudoka – Osetrova, Mihails Lubūzis, Līga Bauere, Harijs Rencis, Olga Lence, Nonna Zunda un Baiba Meija.**

LNS grupa apvieno 11 LNS galvenās mītnes darbiniekus. Agrāk grupā regulāri rīkoja tradīciju pasākumus, nu šī darbība pieklususi, iespējams, dēļ aizņemtības darbā projektos. Sapulcē tika runāts, ka kopā būšanas brīži tomēr jāatjauno jau šogad. Par grupas vadītāju atkārtoti ievēlēja **Lilitu Janševsku**; viņas vietniece – Brigita Aldersone. Uz konferenci dosies **Arnolds Pavlins, Brigita Aldersone, Lilita Janševska un Edgars Vorslovs.**

Raiņa skolas grupā sapulce notika 30. martā. Grupa pārsvarā apvieno 8 tur strādājošos un pensionētos skolotājus. Raiņa skolā šobrīd mācās 34 nedzirdīgie skolēni. Šīs izglītības iestādes galvenais darbs joprojām ir līdzšinējais – nedzirdīgo audzēkņu integrācija skolas saimē. Sevišķi aktīvi tas izpaužas pašdarbībā – priekšnesumi skolas sarīkojumos notiek gan zīmju valodā, gan tulkojot.

Nedzirdīgie skolēni tiek aktīvi informēti par dažādām LNS aktivitātēm. Katru gadu piedalās LNS organizētajā Nedzirdīgo dienas pasākumā un iespēju robežās arī citos. No šīs skolas ir ieteikums Rīgas biedrībai – padomāt, kā koordinēt kolektīvos teātra apmeklējumus.

Par grupas priekšsēdētāju vienbalsīgi atkārtoti ievēlēja **Inesi Immuri**. Viņa arī izvirzīta par delegāti uz RB konferenci.

Jelgavas grupa sanāca kopā 18. martā. Šobrīd tajā ir 61 biedrs, divos gados grupā iestājušies 11 jauni biedri, bet 4 – atkārtoti. Pateicoties LNS projektam „Klusuma pasaule” un Rīgas biedrības vadītājas Māras Lasmanes aktivitātei, Jelgavas grupai bijuši daudzi interesanti pasākumi: organizētas ne vien nometnes, izbraukumi un citi tradīciju pasākumi, bet arī pārrunas un informatīvas lekcijas, kuras vadīja Māra Lasmane, Jadviga Bočkāne un Jautrīte Groma. Jelgavnieki piedalījās apvienotajos pasākumos kopā ar rīdziniekiem un tukumniekiem, piemēram, sporta spēlēs Tukumā utt.

Klātesošie darbu vērtēja apmierinoši. Viņus priecē saieta telpas Sarmas ielā, tomēr visi cer uz pastāvīgu mītnes vietu. Par Jelgavas grupas vadītāju atkārtoti ievēlēja

Tālāk lasiet 4.lpp.

Sākumu lasiet 3. lpp.

"TILTS" grupā

Māri Veidemani, bet par delegātiem uz Rīgas konferenci: **Māri Veidemani, Valdi Plataci, Viju Pāni un Tatjanu Lominsku.**

Tukuma grupas sapulce notika 19. februārī. Tā apvieno 31 biedru, divu gadu laikā nākuši klāt trīs jauni biedri. Tukuma Dome šai grupai ir pretimnākoša, viņiem ierādīta kluba telpa ar visām ērtībām vietējo nevalstisko organizāciju mītnē, un nereti tā atbalstījusi arī ar finansējumiem.

Arī šajā grupā projekta „Klusuma pasaule" ietvaros ar M. Lasmanes gādību tukumniekiem organizētas daudzas aktivitātes un saistoši pasākumi. Jāpiezīmē, Tukuma grupa veiksmīgi sadarbojas ar citām vietējām nevalstiskām organizācijām, piedalās dzirdīgo pasākumos, piemēram, Pasaules invalīdu dienai veltītā koncertā tukumniece Jūlija Šiškanova uzstājās ar vēderdejām.

Grupas priekšsēdētāja Irēna Skerškāne savā ziņojumā norādīja, ka Tukuma Domes piešķirtie līdzekļi iztērēti ceļa izdevumos uz Rīgu biedriem, lai saņemtu sociālās rehabilitācijas pakalpojumus. Šo naudu vajadzētu virzīt uz lielākiem pasākumiem.

Par Tukuma grupas priekšsēdētāju atkārtoti ievēlēja **Irēnu Skerškāni**, bet par vietnieku – **Aivaru Kronbergu**, kuri arī deleģēti uz biedrības konferenci 21. maijā Rīgā.

Jūrmalas grupa sapulcējās 20. martā. Tās sastāvā ir 26 biedri. Jūrmalniekiem savu kluba telpu nav, viņi parasti apmeklē pasākumus Rīgā. Jūrmalniekus īpaši priecēja tas, ka pērn Pasaules Nedzirdīgo dienai veltītais pasākums notika viņu pilsētā, Dzintaru koncertzālē. Pastāv cita bēda, viņi kā dzirdes invalīdi joprojām vēl tikai cer uz bezmaksas braukšanu sabiedriskajā transportā Jūrmalas teritorijā.

Debatēs raisījās vairāki aktuāli jautājumi, piemēram, par bezmaksas sabiedrisko transportu dzirdes invalīdiem ne vien Jūrmalā un Rīgā, bet arī Latvijas teritorijā, par nodokļu un apdrošināšanas atvieglojumiem, pensijas un pabalstu sistēmu, sociālās palīdzības saņemšanu Jūrmalā. Neizpalika arī diskusijas par subtitriem TV.

Jūrmalnieki savas grupas darbu vērtēja kā apmierinošu. Par grupas vadītāju vienbalsīgi iebalsoja **Guļiko Kandelaki**, vietniece – **Zinaida Kraze**, un abas tika deleģētas uz Rīgas biedrības konferenci.

Pļaviņu biedrībā

Pļaviņu grupā (43 biedri) sanākšana notika 12. martā, bet **Līvānos** (55 biedri) – 15. februārī. Šo grupu sapulces bija samērā īsas, notika tikai vadības pārvēlēšanas. Līvānu grupu turpmāk vadīs V. Mauriņš, bet Pļaviņu grupu – A. Osmanis.

Uz Pļaviņu biedrības konferenci deleģēti: **Viktors Mauriņš, Pēteris Skrūderis, Natālija Jaņeviča** un **Leonora Skudra** (no Līvāniem); **Gaida Zača, Ilze Gabranova, Jānis Laduzāns, Raitis Rūrāns, Ainārs Osmanis, Māris Bremze, Manefa Uļjanova, Lauris Rūrāns** un **Agita Matīsiņa** (no Pļaviņām).

Daugavpils biedrībā

Daugavpils biedrībā arī notika 2 grupu sapulces: **SIA „Dane"** (22. martā) un **teritoriālās grupas** sapulce (19. februārī). Plašāku informāciju „KS" neizdevās dabūt.

Smiltenes biedrībā

Gulbenes grupas (14 biedri) kopsapulcē par vadītāju ievēlēja **Jeļenu Avenu**, bet uz Smiltenes biedrības konferenci deleģēja **J. Avenu** un **Airitu Krasno**.

Balvu grupas vairs nebūs! No šīs grupas Jānis Circenis un Juris Ločmelis pāriet pie Alūksnes grupas. Divi biedri mitināsies aprūpes centros – Aloizs Logins (Balvos) un Juris Logins (Rekavā). Uz Smiltenes grupu pāriet Natālija Dubova un Leontīne Masule. Irenejs Piternieks pārgājis uz Rīgas biedrību.

Sapulces vēl: Alūksnes grupai 9. aprīlī, Jaunpiebalgas grupai 16. aprīlī un Smiltenes grupai 23. aprīlī. ▲

ZINĀŠANAI!

Reģionālo biedrību konferenču / kopsapulču grafiks maijā

7.05. pl. 11 **Pļaviņas RB**
7.05. pl. 14 **Rēzeknes RB**
8.05. pl. 11 **Daugavpils RB**
14.05. pl. 12 **Smiltenes RB**
14.05. pl. 15 **Valmieras RB**
21.05. pl. 11 **Rīgas RB**

APRIL! APRIL!!

NEDZIRDĪGO KOPIENAS ANEKDOTES

Policists prot zīmju valodu

Kādā vientuļā ceļa posmā nedzirdīgs automašīnas vadītājs paņēma autostopotāju un palielināja ātrumu. Pēc īsa brīža automašīnu apturēja ceļu policists. Tomēr nedzirdīgais nedabūja soda kvīti tikai savas nedzirdības dēļ.

Šoferis pasmaidīja un atkal palielināja ātrumu, kad policists bija pagaisis no skatiena. Drīz viņu noķēra cits policists. Un atkal nedzirdīgais izlikās nesaprotam, ko viņam saka, tāpēc tika palaists bez kvīts saņemšanas.

Pēc kāda brīža nedzirdīgais jutās noguris un piedāvāja savam pasažierim vadīt auto. *„Tā būs lieliska iespēja braukt, cik ātri vien grib, nedabūjot sodu,"* nodomāja stopotājs, un viņi apmainījās vietām.

Protams, automašīna atkal tika apturēta. Nu stopotājs tēloja nedzirdīgo, kas neko nesaprot. **Policists pēkšņi sāka izskaidroties zīmju valodā:** *„Tātad jūs esat nedzirdīgs. Man ir nedzirdīgi vecāki. Lūdzu, dodiet man savu vadītāja apliecību!"* Stopotājs bija šokā…

Vai tu māki rakstīt?

Kāds dzirdīgs vīrietis nolēma pieiet klāt nedzirdīgam cilvēkam sabiedriskā vietā un noskaidrot, vai nedzirdīgie māk lasīt. Viņš uzrakstīja: *„Vai tu māki lasīt?"* – un iedeva zīmīti nedzirdīgajam. Sadusmots par šādu necienīgu jautājumu nedzirdīgais atrakstīja: **„Nē. Vai tu māki rakstīt?"**

Putni uz telefona līnijas

Bērns jautāja tēvam, kāpēc putni uz telefona līnijas sēž tik nemierīgi, jo citi putni uz citas līnijas bija rāmi. Pēc neliela apdomas mirkļa tēvs atbildēja, ka **tā bija teksta telefona līnija**, kas lika putniem būt nemierīgiem.

Neredzamā invaliditāte

Kādu dzirdīgu vīrieti apbūra nedzirdīga sieviete, kura sēdēja bārā. Viņš nolēma uzsākt sarunu, uzrakstot zīmīti. Viņam par prieku, sieviete bija pietiekami draudzīga un uzrakstīja atbildi.

Viņi tā rakstīja viens otram kādu laiku, līdz vēl cits vīrietis pievienojās sarunai, arī sākot rakstīt.

Pēc mirkļa sieviete atvadījās no sarunas biedriem un aizsteidzās. Abi vīrieši pamāja ardievas un turpināja saraksti savā starpā, kaut arī **neviens no viņiem nebija nedzirdīgs**.

Pēc Holkombu (ASV) grāmatas „Deaf culture Our Way" sagatavoja ***Inese Immure***

LNS NEKUSTAMIE ĪPAŠUMI

Sākums KS 3. numurā

ZIGMĀRS UNGURS NO BIEDRĪBU ARHĪVA

Visi jau noteikti zina viesmīlīgo māju – namiņu **VALMIERĀ**, **Brīvības ielā 44,** kur vienmēr tik patīkami viesoties, iespējams, arī tāpēc, ka tai ir labiekārtots pagalms ar dārzu un lapeni. Šeit ir divstāvu administratīvā ēka, kuras pirmajā stāvā iekārtotas Valmieras biedrības telpas un klubs, bet otro stāvu izīrē. Kopējā platība: 206,80 kvadrātmetri. Taču turpat blakus ir arī otra – pusotrstāvu koka dzīvojamā māja ar platību 92,90 kvadrātmetri, kas tiek izīrēta – tur pirmajā stāvā iekārtota aptieka, bet otrajā dzīvoklis. Ir arī ķieģeļu šķūnis (26 kvadrātmetri). Visu šo īpašumu LNS par savu naudu nopirka no privātpersonas **1961. gada 29. decembrī.** Zeme tika privatizēta 2006. gadā, un tās platība ir 3451 kvadrātmetrs.

LIEPĀJĀ vienīgajās LNS piederošajās telpās ir iekārtota LNS Surdocentra filiāle. Telpas ir pārbūvēts trīsistabu dzīvoklis **Graudu ielā 43-68** ar platību 58,40 kvadrātmetri. **2000. gada 5. oktobrī** tas tika nopirkts no privātpersonas.

Pašlaik Liepājā, 1905. gada ielā, LNS būvē trīsstāvu sociālās rehabilitācijas centru.

RĒZEKNĒ 1958. gada 29. jūlijā tika nodotas ekspluatācijā jaunuzceltās ražošanas telpas-darbnīcas **Raiņa ielā 5**, kuras uzbūvēja par LNS līdzekļiem. Tā bija divstāvu ēka ar 530,50 kvadrātmetru platību. **2007. gada 17. janvārī** no privātīpašnieka tika atpirkta arī zeme 1286 kvadrātmetru platībā. Vēl šeit ir garāža(38,50 kvadrātmetri) un šķūnis (63,60 kvadrātmetri). Tagad visas telpas tiek izīrētas, tajās ir veikals, mācību klases u.c.

Blakus šai ēkai **1995. gadā** tika uzcelta arī trīsstāvu administrācijas ēka ar kopējo platību 831,60 kvadrātmetri. Šajā ēkā iekārtotas Rēzeknes biedrības telpas, bet pārējās telpas tiek izīrētas. Diemžēl zeme zem šīs ēkas pieder citam īpašniekam.

Rēzeknē bija vēl viens LNS īpašums – Rēzeknes biedrības vecais klubs: divstāvu ēka, kuru LNS nopirka no privātīpašnieka 1962. gada 30. augustā toreizējā Pionieru ielā, bet tagad Raiņa ielā 29. Arī zeme zem ēkas tika nopirkta 2003. gada 27. jūnijā. Taču telpas bija grūti apsaimniekot, tāpēc 2003. gada 7. oktobrī tās pārdotas.

Arī **ALŪKSNĒ** mums ir īpašumi. Telpas **Jāņkalna ielā 8-1** (75,50 kvadrātmetri), kuras iepriekš tika nomātas Smiltenes biedrības Alūksnes grupas vajadzībām, beidzot tika nopirktas un pārgāja LNS īpašumā 2000. gada 1. septembrī. Taču šeit nav ne tualetes, ne ūdensvada.

Toties labi izremontētas ir telpas **Helēnas ielā 28 – 3**. Bijušais trīsistabu dzīvoklis (58,90 kvadrātmetri), ko LNS nopirka no privātīpašnieka **2000. gada 30. maijā**, pārveidots par LNS Surdocentra Alūksnes filiāli.

SMILTENĒ LNS piederēja vairākas vienģimeņu dzīvojamās mājas, kuras nācās pārdot. Pusotrstāvu dzīvojamo māju Gaujas ielā 22 ar kopējo platību 112,20 kvadrātmetri pārdeva 2009. gada 2. novembrī uz nomaksu 20 gados. Otru māju Gaujas ielā 24 pārdeva 2009. gada 31. martā tāpat uz nomaksu uz 20 gadiem. Māju Gaujas ielā 30 pārdeva 2010. gada 6. maijā arī uz nomaksu 20 gados.

Vēl Smiltenē **Gaujas ielā 26** ir kopmītne trīs ģimenēm ar kopējo platību 107,80 kvadrātmetri. Savukārt **Gaujas ielā 28** ir iekārtotas telpas Smiltenes biedrībai, kopējā platība: 120,60 kvadrātmetri, ir arī šķūnis(29,80 kvadrātmetri).

KULDĪGĀ 1970. gada 13. maijā LNS nopirka trīsistabu dzīvokli **Piltenes ielā 20** – 154,10 kvadrātmetru platībā, samaksājot par

to Kuldīgas pilsētas Dzīvokļu daļai 10 000 rubļu. Līdz tam nedzirdīgajiem Kuldīgā vispār nebija savu telpu. Taču, kad pienāca jaunie laiki ar privatizācijas iespējām un LNS gribēja šīs telpas privatizēt, izrādījās, ka nav iespējams pierādīt, ka esam šīs telpas kādreiz jau nopirkuši, jo trūka bankas maksājuma ordera par toreizējo pirkumu. Neko darīt, nācās 1998. gadā atkārtoti pirkt šīs telpas.▲

LNS NEKUSTAMO ĪPAŠUMU KADASTRĀLĀ VĒRTĪBA (UZ 2009. GADU)*

Atrašanās vieta	Platība m2	Ēkas kadast. vērtība Ls
Ventspils:		
L.Dzirnavu 24	1082,93	155813
Kuldīga:		
Piltenes 20-1 (1 dzīvoklis)	54,10	6198
Rēzekne:		
Administratīvā ēka	831,60	59955
Ražošanas korpuss	632,60	17390
Pļaviņas:		
1.Maija iela 7	562,80	10274
Valmiera:		
Brīvības iela 44	325,70	49479
Daugavpils:		
Mihoelsa 54 (biedrība)	558,30	98097
Klusā iela 4 (MRU)	3646,38	140149
18.Novembra 208 (dzīvojamā ēka)	2172,30	244350
Rīga:		
K/c "Rītausma"	2 372,90	319366
Ražošanas korpuss	3863,1	93237
Rehabilitācijas centrs	1717	131359
Skolas internāts	1558,3	30533
Jāņa sēta 5	263,3	139826
Alūksne:		
LNS Alūksnes grupa	75,5	1112
LNS Alūksnes SCP	58,9	4005
Smiltene:		
Gaujas 26 (dz. ēka)	107,8	7277
Gaujas 28 (biedrība)	120,6	8141
Liepāja:		
Liepājas SPC centrs	58,4	18349

* Kadastrālā vērtība nedaudz mainās katru gadu.

TULKU PIRMSĀKUMI

Ilze Kopmane no LNS muzeja arhīva

Ansis Smons atzīst: „*Melita Blome bija supertulks...*" (1965)

Nekas nerodas tukšā vietā – pirms katras celtnes ir plānotais būvlaukums un ēkas projekts; pirms katras jaunas iestādes – cilvēki, kas pamatā pārzina to darbu, ko veiks iestāde; pirms ikviena pasākuma ir ideja, iecere un ļaudis, kas to realizēs.

Un, lūk, kad pašlaik Komunikācijas centram aprit desmitgade, der palūkoties pagātnē – kas bija pirms tam? Bet bija – tāpat tulki! Tikai katrs savā vietā – biedrībās, LNS valdē, uzņēmumos, kultūras namā, bet neapvienoti vienā centralizētā iestādē.

Oficiāli tulku štata vienības Nedzirdīgo biedrībai (LNB) tika piešķirtas t.s. padomju laikā, un pirmie algotie tulki arī sāka strādāt pagājušā gadsimta 50. – 60. gados. LNS muzejā rodamas ziņas par vairāk nekā trīsdesmit šī visos laikos nedzirdīgajiem tik nepieciešamā amata kalpiem.

Vairāki no viņiem vēl tagad nedzirdīgo vecākās paaudzes vidū tiek minēti ar lielu cieņu. Viņu vidū **Melita Blome** (1959 – 1967, *attēlā: vidū*), **Mirdza Solovjova** (1956 – 1974), **Anita Kukule** (1960 – 1993), **Sarmīte Šemiote** (1962 – 1972). Atsevišķi jāmin Rīgas sporta dzīves vadītāja **Ērika Caune** (1958 – 1991). Viņa nebija tulks, bet no sirds tulkoja visu visiem, kam vien vajadzēja.

Ar atzinību tiek minēti arī tie, kuri kādu laiku bijuši „nedzirdīgo ausis", bet tālāk, izpelnot cieņu un uzticību ar savu darbu un attieksmi, veidojuši turpmāko karjeru nedzirdīgo organizācijas ietvaros. Spilgtākais piemērs – LNS prezidents **Arnolds Pavlins**; arī Daugavpils MRU direktore **Marija Gedminene**; arī Zīmju valodas centra direktore **Lilita Janševska**; visbeidzot arī kultūras centra „Rītausma" direktore **Brigita Aldersone**.

Te jāmin arī visilggadīgākais tulks savienībā **Jautrīte Groma** (1966 – 2000), kura, pāriedama strādāt Rīgas pašvaldības sociālajā struktūrā, saglabājusi ciešu saikni ar nedzirdīgo tautu joprojām.

Noteiktu darba dzīves posmu tulka statusā aizvadījušas arī **Vija Šaberte, Ausma Nagajeva, Maruta Celma, Andželika Bruže, Monika Ruņģe, Maira Gončarova, Regīna Mizere** un vairākas citas – jā, tieši sievietes vienmēr te bijušas pārsvarā, jo vīriešu dzimtas pārstāvis tikai viens (!).

Jāteic gan, ka reģioniem šai ziņā klājas grūtāk – nācās iztikt bez tulkiem, ar brīvprātīgajiem biedriem no pašu vidus. Lielākoties izlīdzēja cits citam. Tulku štata vienības tur parādījās tikai 80. gados.

Šobrīd ilggadīgākie tulki ir: Iveta Lāce – Miezīte (no 1986. gada) un Dace Piterniece (no 1982. gada).

Šis raksts balstās uz LNS muzeja materiālos atrodamām ziņām.▲

LNS KOMUNIKĀCIJAS CENTRAM APRIT DESMITGADE

Ivars Kalniņš Valdis Krauklis

Šogad Komunikācijas centrs atzīmē desmit darba gadu pastāvēšanu. Svinīgais pasākums notika 25. martā KC „Rītausma".

To ievadīja visu tulku apvienotais koris ar dziesmu „Vai mēs iesim kopā?". Ar desmit gados paveikto klātesošie iepazīties varēja, vērojot centra sagatavoto prezentāciju: centrs attīstījies un stabilizējies, tulki pilnveidojuši savu darba prasmi, izglītojušies, piedalījušies dažādos LNS un citos pasākumos.

***No kreisās 1. rindā**: Inese Geduša, Rolands Ostvalds, Sarmīte Ķuzule, Aiva Šilinska; **2. rindā**: Iveta Lāce - Miezīte, Žanete Škapare, Ārija Medne, Ritma Egle, Ina Rutkovska, Dace Piterniece, Gaļina Safonova (grāmatvede), Regīna Katakina.*

Kā tapa KC?

LNB 12. kongresā (1989) radās ideja par tulku kooperatīva izveidi, bet tikai 2000. gadā Saeima piešķīra finansējumu šī centra izveidei, un 2001.gada 14. februārī tas uzsāka darbību direktora **Edgara Vorslova** vadībā. Pirmie darbinieki: direktors, grāmatvede **Gaļina Safonova** un trīs tulki: **Dace Piterniece**, **Ārija Medne** un **Gunta Birnīte**.

Drīz vien notika tulku apmācības seminārs un viņu pirmā atestācija. 2002. gadā centrs apvienoja visus LNS tulkus, un gada beigās to bija jau 16. 2003. gadā KC tulki sāk tulkot Latvijas un starptautiskajos pasākumos ārpus LNS. KC pārstāve Iveta Lāce – Miezīte pirmo reizi piedalījās Eiropas zīmju valodas tulku forumā. Gadu vēlāk interneta lietotāji jau var sazināties ar tulkiem, izmantojot MSN.

Centra darbinieki iepazīstas ar pieredzi Igaunijā un Lietuvā, piedalās Eiropas Komisijas konferencē „Informācijas un komunikācijas tehnoloģijas – iekļaujošai sabiedrībai". 2006. gadā tulki uzsāka mācības RRC koledžā, ko arī seši veiksmīgi absolvē (2009), un mācības uzsāka otrā grupa (to vidū 2 KC tulki).

2007. gadā atvēra KC mājaslapu – www.lnskc.lv. Pēc gada KC sāk sniegt pakalpojumus Nodarbinātības valsts aģentūrai (NVA). Uz šo laiku centram jau ir 18 klienti – juridiskas personas.

2009. gadā Komunikācijas centra vadību pārņēma Ainārs Ostvalds no Liepājas. Tulki regulāri apmeklē kvalifikācijas kursus un piedalās atestācijas eksāmenos.

Pirmais KC direktors

Komunikācijas centra sekmīga attīstība lielā mērā notikusi, pateicoties tā pirmajam direktoram **Edgaram Vorslovam**. Viņš piekrita sniegt interviju „KS".

Kā KC izdevās attīstīt savu darbību, lai strādātu ar peļņu?

Sākām ar pašu mazumiņu – tukšām telpām un vienu nolietotu galdu, krēslu un telefonu. Pamazām sagādājām nepieciešamo, arī biroja tehniku. Vajadzēja domāt par tulku piesaisti – tas bija laiks, kad pieredzē-

➥

Sākumu lasiet iepriekšējā lpp.

jušie beidza savas darba gaitas un vietā nāca jauni.

Man nācās daudz mācīties – meklēt un analizēt nepieciešamo informāciju, vērot, kā citi strādā, lai pieņemtu lēmumus, kas apmierinātu gan darbiniekus, gan klientus. Arī tulki nepārtraukti mācījās – individuāli, kursos, koledžā.

KC peļņa gadu no gada auga, un no KC 2009. gada peļņas LNS varēja savām vajadzībām izmantot 20 000 LVL. Strādāt bez zaudējumiem tik vienkārši nemaz nav. Tā kaudze „melnā darba" publiski nebija redzama – negulētas naktis, darbs brīvdienās, lobēšana, pārliecināšana, vienošanās ar sadarbības partneriem, rūpes par darbiniekiem un visbeidzot – arī stress, strīdi un riskēšana. Nozīmīgs darbs veikts arī ar valsts un pašvaldību institūcijām, lai iegūtu sev vēlamus politiskus un ekonomiskus lēmumus.

Kā pirmie LNS struktūrā ieviesām inovācijas, kas samazina izmaksas, sniedz laika ekonomiju utt., ko pēc tam pārņēma arī citas LNS struktūrvienības. To vidū: ziņojumapmaiņas programmu ieviešana saziņai ar klientiem, internetbankas izmantošana u.c.

Vislielākie panākumi 10 gados?

Vislabākais vērtētājs jau ir klients un arī saimnieks. Manuprāt, lielākie panākumi ir: izveidota stabila un stipra LNS kapitālsabiedrība, kas gūst peļņu LNS, un profesionāls kvalificētu tulku kolektīvs ar savām tradīcijām; iemantota atpazīstamība un klientu uzticēšanās.

Tavas visspilgtākās atmiņas no KC dzīves?

Stress, kreņķi, asaras – mazās darbinieku algas sākumā, darbinieku deficīts. Stress, kad nezini, kā savilkt galus. Pārdzīvojumi, kad labus darbiniekus pārvilina citi…

Kompromisi, kad izdevās savienot klientu un darbinieku intereses.

Tulku izaugsme. Spilgtā atmiņā dažu darbinieku pieņemšana darbā, kad viņi atnāca bailīgi, par sevi nepārliecināti un ar vāju zīmju valodas prasmi. Šobrīd viņi ir droši, pārliecināti par sevi, ar labu zīmju valodu un iemantojuši cieņu klientu vidū.

Lepnums par savu kolektīvu. Tirpiņas skrēja pa muguru, kad tas ar dziesmām uzstājās pasākumos. Tādu sajūtu vēlreiz izbaudīju arī KC jubilejas pasākumā.

Gandarījums, ka spēju kā nedzirdīgs vadītājs būt ne sliktāks par dzirdīgajiem un viņi ieklausās manā viedoklī; ka izdevās nostiprināt KC finanšu un materiālo bāzi, ka beidzot cilvēki paši sāka pieteikties darbā KC.

Varbūt bija arī kādi nepadarītie darbi?

Protams, palika arī tādi. Dažas no iecerēm – tulki ar angļu valodas un starptautisko zīmju prasmi, jaunāko informācijas un komunikāciju tehnoloģiju ieviešana nedzirdīgo klientu apkalpošanā, tulka pakalpojumu pieejamība arī ārpus tām, kurās ir KC pakalpojumu sniegšanas punkti, dzīvojošajiem nedzirdīgajiem. Padomā bija vēl daži jauni biznesa virzieni un knifiņi.

Īpaši vārdi KC komandai ...

Bija liels gandarījums par darbu vienotā komandā, un es ļoti lepojos ar to, ka deviņos gados kopā visi iemantojām autoritāti un daudz paveicām. Vēl jau ir kur attīstīties un pilnveidoties!

Novēlu izvirzīt un sasniegt jaunus mērķus, lai arī tas dažreiz ir ļoti grūti, var paklupt aiz noguruma vai kādu punu aiz neuzmanības dabūt. Bet, tikai virzoties uz mērķi, būs izaugsme un gandarījums par paveikto.

Lai arī tagad vairs neesmu KC, taču mana sirds tur paliks vienmēr!

Tulki

Pašlaik KC nodarbināti 12 tulki. Daži piekrita dalīties domās par savu darbu.

Viena no pirmajiem tulkiem **Gunta Birnīte** par savu kādreizējo darbu KC: „*Sākumā uztraukusies biju ļoti, bet pirmā darba diena atstāja pozitīvu iespaidu. Liels paldies Dacei, kura iedrošināja nedzirdīgos nebaidīties no manis un palīdzēja, ja tomēr kaut ko nesapratu, sākums bija grūts, baidījos, vai visu sapratīšu, ko kāds vēlas pateikt, dažkārt bija jālūdz, lai atkārto un runā lēnāk zīmēs. Bet mūsu cilvēki bija saprotoši, un tā pamazām pilnveidojos: kļuvu drosmīgāka, neatlaidīgāka vajadzīgo lietu sasniegšanā un attīstīju savas zīmju valodas iemaņas*."

Savukārt **Ārija Medne** atceras: „*Zīmju valodas pamatzināšanas man bija jau no bērnības, jo esmu augusi nedzirdīgo vidē un pratu zīmju valodu. Tāpēc, kad radās iespēja, izvēlējos tulka darbu.*

Atceros pirmo darba interviju: ierados ādas biksēs, cepurē, pūkainā jakā, un vēl – līdzi bija arī mana mamma. Pēc pāris nedēļām ZVC vadītāja Lilita Janševska mani uzaicināja uz semināru un pēc tā sekoja pirmā atestācija. Sākumā veicu tikai vienkāršus uzdevumus – informācijas nodošanu ar saziņas līdzekļiem uz vietas. Ar laiku pilnveidoju savu zīmju valodu un drīz vien varēju tulkot nedzirdīgo auditorijas priekšā, apkalpot klientus uz izsaukumiem un liels izaicinājums, protams, bija tulkošanu TV. Apkalpojot klientus, reizēm esmu ierauta dažādu problēmu risinājumos un grūti palikt neitrālam, līdz ar to bieži vien izjūtu nogurumu, ne vien psiholoģisku, bet arī fizisku."

Ventspils biedrības tulks **Ina Rutkovska**, kura strādājusi par tulku jau pirms KC nodibināšanas, stāsta: „*Sāku strādāt 1999.gadā.*

Man šis darbs ļoti patīk tādēļ, ka varu palīdzēt nedzirdīgajiem cilvēkiem. Jūtos gandarīta, ka spēju palīdzēt cilvēkiem atrisināt viņu problēmas kādās grūtākās dzīves situācijās. Manā darba pieredzē visspilgtākais kuriozs ir šāds: man bija jāierodas bērēs tulkot. Kad sāku tulkot, kapu nesēji domāja, ka esmu sajukusi prātā, jo sāku plātīties ar rokām, un viņi jau vēlējās saukt ātro palīdzību. Nomierinājās tikai tad, kad viņiem izskaidroja, ka esmu nedzirdīgo tulks.

Grūtības sagādā būt vai strādāt kopā ar ļoti emocionāliem nedzirdīgajiem cilvēkiem, jo tas apgrūtina komunikācijas iespējas un pozitīvu risinājumu gala rezultātā."

Atšķirībā no citiem tulkiem **Inese Geduša**, no 2004. gada Rēzeknes biedrības tulks, izauga dzirdīgo ģimenē. Kā Inese kļuva par tulku? Viņa stāsta: „*Tas man bija izaicinājums! Atceros, bērnībā mani vilināja zīmju valoda. To skatījos TV ziņu pārraidēs nelielā lodziņā un mēģināju kaut ko atkārtot. Mācījos alfabētu, tad skaitļus un nelielas frāzes. Pateicoties maniem biedriem un Rēzeknes biedrības vadītājai Sandrai, kuriem nepārtraukti prasīju zīmju nozīmi, iemācījos pamatus, bet pēc 3 gadiem, apmeklējot arī ZVC kursus, sajutu šīs interesantās un skaistās valodas spēku.*

Sapratu: esmu lemta šim darbam. Darbs ar cilvēkiem nav viegls, taču – zelta vērtībā.

Vienmēr, kad eju tulkot kādā iestādē, kopā ar klientu, mani aicina uzgaidīt gaitenī, un tad man jāskaidro īpašā situācija. Gadās arī tā: saku, ka esmu tulks, bet man jautā, kāds tulks? Gadījās, ka manu klientu uztvēra par ārzemnieku, kas atnācis ar tulku.

Gribu pateikt, ka mums ir vislabākais darba kolektīvs, kādos vien esmu strādājusi iepriekš. Vienotība un siltums, kāds iemājo sirdī ikreiz, kad pulcējamies klubā Rēzeknes biedrībā, ir labākais, ko var sajust cilvēks savā darbā. Neapšaubāmi arī lielais prieks par klientu, ja viss izdodas, kā viņš vēlējies, kārtojot savas lietas.

Man darbs grūtības nesagādā, bet gribētos labāk plānot savu darba un brīvo laiku. Pati bieži brīnos, ka varu paspēt tik daudz. Stundas kā smilšu pulkstenī iztek tik ātri, ka tikai vēlu vakarā saproti, – diena jau galā!"

Ainārs Ostvalds (*attēlā: 1. no kreisās*), KC vadītājs: „*Komanda mums ir laba, bet ikvienam novēlu nemitīgi pašam pilnveidot savas prasmes, negaidot no citiem, ko sarīkos un pasniegs, kur uzaicinās. Jāstrādā ar sevi! Mūsdienās dzīve katru dienu pārsteidz ar kaut ko jaunu, un mums tas jāapgūst savā veidā, savam darbam*".

Nākamajā numurā būs plaša intervija ar Valmieras biedrības tulku Ivetu Lāci – Miezīti. ▲

Nobeigums nākamajā numurā

ŠOVS „KRĀSAINI SAPŅI" FINIŠĒ

Sākumu lasiet 1.lpp.

Latvijas nedzirdīgo paškdarbnieku kultūras vēsturē nav bijis daudz tādu pasākumu, kuri iezīmē jaunu pagrieziena punktu nedzirdīgo kultūras attīstībā. Pusgadu ilgušais melodeklamāciju šovs „Krāsaini sapņi" noteikti ir viens no tādiem notikumiem. Bet ar ko gan tas bija īpašs? Melodeklamācijas taču nav nekas jauns, katrā kultūras festivālā, katrā svinīgā pasākumā tās redzam. Taču izrādījās, ka tāda uzstāšanās festivāla koncertā vai kādā pasākumā ir viens, bet sešu mēnešu melodeklamāciju šova maratons pavisam kas cits.

Šie seši mēneši bija kā īsta melodeklamāciju skola, kurā vairāki konkursanti sevī atklāja un no reizes uz reizi spodrināja savu talantu, skatītājiem par prieku, kā, piemēram, ventspilnieks Oļegs Civkunovs, no pilnīga iesācēja kļūstot gandrīz vai par īstu skatuves lauvu. Savukārt daži citi, pieredzējuši un rūdīti, nemaz neiekļuva uzvarētāju trijniekā, – arī tas bija viens no šova pārsteigumiem.

Noslēguma pasākums ilga piecas stundas, bet tās paskrēja tik aizraujoši, ka daudzi pēc tam brīnījās: nu nevar būt, ka piecas stundas, nesanāca pat pagarlaikoties, viss notika tik interesanti, tādā radošā un pacilātā atmosfērā, ka varētu to visu vērot vēl un vēl!

Kad nav vairs kritikas...

Noslēgumā šova dalībnieki uzstājās ar kādu iepriekšējās kārtās demonstrētu priekšnesumu pēc pašu izvēles. Jāatzīst, visi pāri bija noslīpējuši savu izvēlēto dziesmu gandrīz līdz pilnībai un žūrijai īsti pat nebija ko kritizēt.

Tomēr mani īpaši pārsteidza Marija Jegorova un Ivars Kalniņš ar dziesmu „Pieklauvē" un Lilita Lukina ar Birutu Lasmani dziesmā „Džimij, nāc".

Un vēl arī smiltenietes Lida Šilinska, Vaira Bremmere, Alise Valaine ar dziesmu „Divi eņģeļi". Interesanti, kā gan šīs divas dzirdīgās meitenes spēja tik veiksmīgi iekļauties šovā?

Alise Valaine: *„Pašā sākumā bija iecerēts, ka piedalīsies mana mamma Līga Kalnīte. Tā kā viņa atteicās, Smiltenes tulks Aiva meklēja kādu citu, kas varētu piedalīties, un to piedāvāja man. Ilgi domāju, mazliet baidījos teikt jā, bet tad pēkšņi sapratu – tas man varētu izdoties, viss būs labi.*

Vislielāko atbalstu saņēmu no savas mammas, jo viņa ir priecīga par to, ka atkal dziedu zīmju valodā. Viņai patīkami atcerēties, kad mazotnē mēs ar māsu kopā ar mammu visur uzstājāmies. Mani draugi ir ļoti izpalīdzīgi un priecīgi. Viņi zina: dalība šovā un iespēja atrasties uz skatuves, sevi pilnveidot kā mākslinieci mani dara laimīgu! Skolā pēc katras šova kārtas daudzi apjautājās, kā mums gājis .

Noteikti nav svarīgi, vai esmu kļuvusi slavena, par to ne mirkli neesmu domājusi. Protams, jauki, ka cilvēki uzrunā un draugos atsūta kādu labu vēstulīti. Ja būtu iespēja, protams, atkal piedalītos kādā citā šovā. Viss bija tik pasakaini un krāsaini! Ar lielāko prieku būtu gatava iesaistīties vēl kaut kur citur. „Krāsaini sapņi" mūs visus vieno!"

Vaira Bremmere: *„Dalība šovā man devusi daudz! Raksturā bija jāpieslīpējas un vairāk jāapdomā, kas tieši vajadzīgs noteiktajā brīdī. Labāk sapratu, kas ir mani vājie punkti. Mani tuvākie draugi ik palaikam apjautājās, kā man un Alisei sokas. Bija arī grūti brīži un dusmas par sīkumiem, bet domu par izstāšanos nelaidu klāt, jo gribējās tikt līdz galam, par spīti tam, ka bija šaubas par to, kā mums sanāks. Man nebūtu iebildumu piedalīties vēl kādā līdzīgā šovā. Galvenais, lai tas piesaistītu ar vienreizēji radošām idejām!"*

Alūksnietes Ritma Egle un Anita Ceple bija perfekti izvēlējušās savu dziesmu „Paldies jums" kā beidzamās kārtas pēdējo dziesmu, un skatītāji ritmā sita plaukstas un dziedāja līdzi.

Ritma Egle: *„Šova laikā ieguvu daudz draugu, arī mans pašvērtējums cēlies. Pašai prieks par savu izturību, par spēku neapstāties pusceļā, lai gan vienā brīdī šaubījos par savu varēšanu to visu turpināt. Arī vairāki nedzirdīgie alūksnieši skatījās internetā šova videoierakstus, uzteica, apsveica, bet nedomāju, ka mēs tāpēc būtu kļuvušas slavenākas. Visvairāk priecājās mani bērni, kuri, būdami ārzemēs, arī vēroja šova videoierakstus. Tagad, kad viss beidzies, noteikti pietrūks kopības sajūtas, dziesmu meklēšanas, pat stresa pirms uzstāšanās, daudz kā...*

Ja dzīvotu kaut kur tuvāk Rīgai, noteikti gribētu piedalīties arī citās aktivitātēs, tomēr galvenais šķērslis ir attālums, satiksme, arī finanses.

Visgrūtāk bija pašās beigās, kad nācās atvadīties no visiem dalībniekiem, tas gan bija sāpīgi....Kaut kas labs ir beidzies. Vienīgais mierinājums ir cerība: gan jau kaut kas labs atkal sāksies!"

➥

Sākumu lasiet iepriekšējā lpp.

Šova noslēgumā žūrija dāsni dalīja augstākos novērtējumus un smaidīja vien ...

Pie dāvanu kaudzes

Pēc priekšnesumiem visu skatieni klusās gaidās pievērsās milzīgajai dāvanu kaudzei uz skatuves: nu tik ies vaļā… Un tiešām, sākās jauns šovs: runu, dāvanu pasniegšanas, uzvarētāju apbalvošanas šovs! Tas ilga gandrīz divas stundas!

Bet starplaikā skatītāji varēja noskatīties dažus priekšnesumus, ko sniedza nesenā skaistumkonkursa Miss Deaf Latvia 2011 dalībnieces Agnese Kalnāja un Laura Gaile.

Organizatori piemiņas balvas bija sarūpējuši un pasniedza ne tikai katram šova dalībniekam, bet arī žūrijas locekļiem un pilnīgi visiem, kuri kaut kādā veidā darbojās un palīdzēja, lai šovs varētu notikt. Par tādu smalkjūtību un uzmanību cepuri nost „Rītausmas" direktores Brigitas priekšā! Balvu klāstā bija krūzītes ar uzrakstu „Krāsaini sapņi", diski ar visu šova kārtu videoierakstiem, *Dzintara, Avon, Oriflame* firmu dāvanas, no *AS Tallink* – ceļojums un pildspalvas, goda raksti un ziedi, ziedi, ziedi…

Tad uz skatuves kāpa LNS prezidents Arnolds Pavlins, sveica visus klātesošos un atklāja, ka ne tikai šova dalībnieki tika pierunāti piedalīties šovā, bet arī viņš pats, lai piedalās žūrijā, un viņš piekritis nevis skatītāju dēļ, bet šova dalībnieku dēļ. Sākumā domājis, ka šovu skatīties atnāks tikai 20 – 50 cilvēku, un bijis šokēts, ka vienmēr sanāca pilna zāle. Tad nu vispār pirmo reizi sapratis, ko„Rītausmā" nozīmē pilna skatītāju zāle. Jāteic, ka šajā fināla pasākumā bija ap pustūkstoti skatītāju.

Par lielo apmeklētāju skaitu liecina arī skatītāju balsojums. Izrādās, sešās kārtās pavisam savāktas 2352 balsis par kopējo summu naudas izteiksmē ir 608.70 latu. Šī nauda izlietota piemiņas un naudas balvām pirmo trīs vietu ieguvējiem skatītāju vērtējumā un citiem organiztoriskiem izdevumiem.

Rozes mammām

Šova dalībnieku vārdā Ivars Kalniņš un pārējie puiši ar sarkanām rozēm izteica lielu pateicību abām šova „mammām" – **Brigitai Aldersonei un Regīnai Rizikai,** kā arī visām trim režisorēm: **Dzintrai Kukšai, Antrai Puriņai un Danai Kalpiņai – Geidai.**

Trīs labākie šova pāri, kā arī abi tā **vadītāji Elfa Zariņa un Vladimirs Krumins** dāvanā saņēma braucienu uz Zviedriju.

Jāpiebilst, ka abiem šova vadītājiem Elfai un Vladimiram daudzi runātāji veltīja ļoti atzinīgus vārdus. Viņi tiešām lieliski novadīja šovu, un varētu pat teikt, ka ne tikai šova dalībnieki, bet arī tā vadītāji šī pusgada laikā atklāja un pilnveidoja savus talantus.

Ar skatu no malas

Uz šo grandiozo fināla pasākumu bija ieradušies arī dzirdīgie cilvēki, tā sakot, no malas. Un viņu iespaidi bija tik spilgti un interesanti, ka pelnījuši, lai tos uzzinātu arī mūsu lasītāji.

Linda Lazda: *Pirmo reizi ar nedzirdīgo sabiedrību plašāk saskāros nejauši, kad nesen k/c „Rītausma" noskatījos divas nedzirdīgo teātra pirmizrādes.*

Tad arī uzzināju par melodeklamāciju šovu un nolēmu to apmeklēt. Pirmkārt, mani pārsteidza tā sajūta, kas apņem, ieejot kultūras centra telpās. Visapkārt var just siltumu un mīlestību, kas nāk no visiem. Reti kur citur tā ir. Jauki bija redzēt pārpildītu zāli – mūsdienās tas kultūras centros arī ir retums. Esmu vēl aizvien pārņemta ar to sajūsmu un emocijām, ko guvu no šī šova. To vārdos nevar izstāstīt, jo tas ir jāredz un jāsajūt. Protams, ir redzēti dažāda veida šovi gan televīzijā, gan dzīvē, bet tie visi ir veidoti komerciāli. Bet šeit varēja redzēt, ka tas ir pilnīgi citā līmenī, vērsts uz cilvēkiem, lai viņiem būtu ko atcerēties.

Pārsteidza visu dalībnieku mērķtiecība, izdoma un aktierspēle. Patiesu prieku, entuziasmu un gandarījumu par padarīto varēja redzēt katrā no viņiem. Bija dziesmas, kuru laikā noskrien skudriņas, nobirst asaras un pārņem laimes sajūta – lūk, tās ir emocijas, kuru dēļ tur bija vērts būt ikvienam no mums.

Novēlu vēl daudz tādu šovu, pasākumu un ideju, lai varētu vairot šīs patīkamās emocijas!"

Izrādās, ka melodeklamāciju šovu kā nedzirdīgo zīmju valodas nestandarta mācībstundu var izmantot arī augstskolu sociālo zinību studenti. Uz šova noslēgumu bija ieradusies **grupa meiteņu no Rīgas Stradiņa Universitātes.** Viņas bija tik pārsteigtas par pieredzēto, ka pašas pieteicās pastāstīt par saviem iespaidiem. Tā sakot, emociju katliņš bija uzvārījies un gāja pāri malām… Lūk, viņu stāstījums:

„Sestdien, 19. martā mēs, topošās sociālās darbinieces, devāmies uz melodeklamācijas šova „Krāsaini sapņi" noslēguma pasākumu.

Laiks bija apmācies un drēgns, bet tas nebija šķērslis daudziem cilvēkiem no visām Rīgas malām plūst uz k/c „Rītausma" ar ziediem rokās un labu garastāvokli.

Ienākot telpās, pirmais pārsteigums

Tālāk lasiet 10.lpp.

Sākumu lasiet 9.lpp.

bija ieradušos cilvēku lielais skaits, otrs pārsteigums tas, ka visi nedzirdīgie pazina cits citu, draudzīgi sarunājās savā starpā, jokojās, diskutēja. Tas pats bija vērojams arī zālē, kur radās sajūta, ka uz pasākumu ieradusies viena liela ģimene un atsevišķi bijām mēs, kas nevarējām pieiet kādam klāt, uzsist uz pleca, pasmaidīt un pastāstīt kaut ko. Tieši šī pasākuma laikā mēs sapratām, cik svarīgs ir rokas pieskāriens, lai pievērstu kāda uzmanību. Atmosfēra bija brīnišķīga, likās, ka apkārt visi ir saliedēti, draudzīgi kā liela, nešķirama kopiena un šovs ir ne tikai kultūras pasākums, bet arī iespēja visiem satikties. Redzēt šādus vienotības brīžus mūsdienu diezgan sašķeltajā pasaulē allaž ir aizkustinošs pārdzīvojums.

Vislielāko saviļņojumu guvām, kad uz skatuves cits pēc cita parādījās šova dalībnieki. Ar lielu apbrīnu vērojām māksliniekus, it īpaši tad, kad tika izpildītas ārzemju dziesmas, kas mūs īpaši pārsteidza. Šeit redzētais viennozīmīgi bija kaut kas kolosāls un patiesi baudāms kā mākslas notikums, jo visi bija nopietni gatavojušies, dziesmu repertuārs krāšņs un izpildījums atšķirīgs, kas ļāva izvirzīt savus favorītus un klusībā cerēt uz viņu uzvaru.

Paldies Inesei Immurei, ka uzaicināja mūs uz šo pasākumu, kā arī sveicam viņu ar uzvaru!"

Inese Vintiša: šķita, ka starp pašiem dalībniekiem valdīja draudzīga konkurence. Ikviens priecājās gan par saviem, gan citu dalībnieku panākumiem. Galvenais, ka šiem cilvēkiem bija patiess prieks būt kopā, piedalīties un sniegt no sevis vislabāko citiem, likt tiem smieties un raudāt.

Elīna Zenkova: Apmeklēt melodeklamācijas šovu mums bija liels pagodinājums un vienreizēja iespēja gūt jaunus iespaidus. Tā kā es esmu tikai iesācēja zīmju valodas apgūšanā, saprast, par ko sarunājas apkārtesošie, man neizdevās, tomēr šova laikā mēģināju uzķert jau pazīstamas zīmes un apgūt jaunas. Ar lielāko prieku apmeklētu šādu pasākumu vēlreiz.

Kristīne Šteinberga: Šī bija reize, kad man bija žēl, neprotu zīmju valodu, jo tad es saprastu, par ko cilvēki tik cītīgi diskutē. Dzirdīgo pasaulē šāda aktīva sarunāšanās koncerta laikā nav iespējama, jo tas radītu lielu troksni, bet nedzirdīgajiem tā ir priekšrocība.

Ilze Bērziņa: Melodeklamācija ir patiesi aizkustinošs un baudāms mākslas veids,

kuru vislabāk spēj pasniegt nedzirdīgie, jo tā ir viņu māksla. Mūzika, tēlojums, izteiksmīgs zīmju valodas lietojums – kopā īsts mūzikls!

Rūta Misāne: Tā kā esmu sākusi apgūt zīmju valodu, žūrijas runu iesākumā vēroju ar lielu entuziasmu, cerībā apgūt jaunas zīmes. Tas bija lielisks uzmanības treniņš. Dažas jaunas zīmes man izdevās apgūt, un tas priecē!"

GALAVĀRDS

Bet pēdējais vārds šajā stāstā, protams, k/c „Rītausma" direktorei!

Brigita Aldersone:

„Man pašai liels brīnums, ka bez lieliem finansu ieguldījumiem viss noticis, turklāt pusgada garumā. Šova finālu atbalstīja arī NIAF "Klusums", paldies.

Protams, tas nebūs pēdējais šovs, idejas ir dažādas. Par to vēl domāšu! Kaut ko jaunu varētu uzsākt ne ātrāk par oktobri. Ir pienācīgi jāsagatavojas, jādabū kāds finansējums, lai kaut ko paliekošu un nozīmīgu atkal izveidotu.

Tagad zinu, ka apstāties nedrīkst. Gribu uzsvērt, ka ļoti grūti bija arī žūrijai, lai izvērtētu visus, desmitniekus vien taču arī nevarēja dot! Protams, bija arī neapmierinātie, bet kurā šovā tad to nav? Pasaulē vēl nav bijis tāda šova, kur visi, arī zaudētāji, bijuši apmierināti. Atzīšos, šova laikā dabūju sev klāt dažlabu sirmu matu… labi, ka tos var aizkrāsot! Bet pārdzīvojumu tiešām bija daudz.

Tomēr jūtu ļoti lielu gandarījumu. Paldies melodeklamētājiem – viņu ieguldījums ir nenovērtējams, tas ir visa šī notikuma pamatu pamats. Arī viņiem tas prasīja pacietību, nervus, lielus pārdzīvojumus. Bet viss taču tomēr beidzās tik labi, vai ne?"

Krāsainie sapņi nu ir izsapņoti, labākie noskaidroti. Paldies visiem, visiem - uz skatuves un aiz tās, un zālē, un mājās, kas mācījās, mēģināja, palīdzēja, vērtēja, balsoja, aplaudēja, uzmundrināja. Un cerēsim uz jaunu tikšanos, kā mēdz teikt, „kādreiz maijā"... ▲

No kreisās: *Antra Puriņa, Guna Priede, Valdis Krauklis, Brigita Aldersone, Regīna Rizika, Dana Kalpiņa - Geida, Dzintra Kukša*

MANAS PĀRDOMAS PĒC ŠOVA: NEBIJA NEKĀ PERSONISKA

✍ MARUTA PITERNIECE

Šo rakstu zināmā mērā rosināja „Kopsolī" publicētās Z.Ungura reportāžas no šova un I. Kalniņa vērtējums par žūrijas darbu tajā. Neminot, ko kurš teica, te manas pārdomas dažos aspektos!

Vispirms teikšu pašu galveno: visi dalībnieki – tādi malači! Izturēja pusgadu līdz galam. Milzīgs paldies par skaisto sniegumu, kaut gan, godīgi sakot, pašai izbaudīt to, kā vēlētos, nesanāca. Tas tāpēc, ka psiholoģiski sarežģīti būt vienlaicīgi vienkāršam skatītājam un tai pašā laikā būt žūrijā, kur jādomā, kā smalkjūtīgāk pateikt savu redzējumu.

Grūti bija vienlīdzīgi vērtēt spēcīgos, pieredzējušos dziedātājus un dalībniekus no reģioniem, jo šīm divām grupām ir atšķirīgas iespējas pilnveidot savus dabas dotos talantus. Ja būtu grupa A un grupa B, vērtēšana noteikti būtu savādāka.

Pieredzējušos vērtējot, prasīju lielāku atdevi, jo zināju, ko viņi var. Tajā pašā laikā redzēju, kādu lielu darbu iegulda dziesminieki no reģioniem, tāpēc necēlās roka likt zemas atzīmes.

Piekrītu, dziedātājiem tieši šovā jābūt ļoti elastīgiem – ar kustībām, mīmiku, darbību skatuvē. Jaunība un mazā pieredze nav šķērslis, lai pasmaidītu, kad dzied par tik skaistām jūtām kā mīlestība. Paraugs

➥

Sākumu lasiet iepriekšējā lpp.

visiem šai ziņā bija foršās meitenes Laura un Māra – sprēgāt sprēgāja!

Nepiekrītu, ka žūrijā bija cilvēki, kam melodeklamācija sveša. Gluži otrādi – žūrijā bija iekļauti melodeklamētāji ar lielu pieredzi. Varbūt kritika bija vērsta uz mani? Ļaunā neņemu, bet es zinu, kā top dziesma zīmēs.

Savā vērtējumā vēroju, kā dziedātāji progresē šova gaitā, ņemot vērā aizrādījumus gan par „seju pret publiku", gan par vizuālo „ietērpu" utt.

Piemēram, laikam gana daudz dabūja „ciest" Raivis, līdz beidzot iejutās pa īstam un beigās tika pat līdz balvai! Žēl liepājnieku, viņiem bija vairāki interesanti uznācieni – noslēgumā pat dziesmas autores piedalījās! Tāda numura nebija nevienam citam! Aldim jāpastrādā ar savu partneri, jo vizuāli redzējām viņu tik dzīvīgu, kaislīgu un jautru, turpretī partnerei – visai nemainīga sejas izteiksme. Kopumā tas ļoti traucēja iejusties vēlamajā dziesmas noskaņā. Bet ir prieks, ka arī viņa pamazām iejūtas uz skatuves un arvien labāk prot zīmju valodu. Jauki! Laikam jau nevar gribēt visu uzreiz. Cerēsim, būs ar laiku arī smaids sejā!

Viss tika vērtēts ar vienu mērķi – lai pielabotu un pilnveidotu, ko var, visi man bija vienlīdz mīļi! Piezīmes nevajag uzskatīt par pazemojošu kritiku, bet gan par palīdzību izaugsmei! Nevaru piekrist, ka dažlabu žūrijas vērtējumu ietekmējusi „personiska attieksme"! Neko tādu gan nejutu ne no viena vērtētāja, un arī pati sirdsapziņas pārmetumus neizjūtu.

Novēlu visiem dalībniekiem šovā iegūto rūdījumu izmantot dzīvē. Piemēram, kāpēc gan smiltenietes nevarētu sarunāt ar alūksnietēm sniegt koncertu Alsviķu skolā. Ventspilniekiem ar liepājniekiem arī sanāktu skaista programma savā pusē. Ir daudz variantu, iesaku tikai finansiāli lētākos variantus.

Mani favorīti ir dziesmas „Latvju zeme vaļā stāv…", „Džimij nāc" un „Sestdiena klāt". Pat vēlējos šiem pāriem pasniegt savu pārsteiguma balvu, bet baidījos izjaukt scenāriju. To tagad nožēloju.

Baudāmu šovu parādīja pasākuma vadītāji – neapšaubāmi viņi dabūja vairāk pastrādāt, jo visilgāko laiku atradās uz skatuves. Malači, lai jums tiek Karlsona kārotās tortes un tieši – 29, jo vienu jau dabūjāt.

Noslēgumā vēlreiz lielākais paldies Brigitai Aldersonei un Regīnai Rizikai par uzdrīkstēšanos tik liela pasākuma organizēšanā bez iepriekšējās pieredzes šovu rīkošanā.

Brigita, tev ir kolosāla komanda – turi to ciet un izmanto jaunu ideju realizācijā un augstāku mērķu sasniegšanā. Veiksmi visiem – organizatoriem, dalībniekiem un uzticīgajiem skatītājiem! ▲

INTERVIJAS AR UZVARĒTĀJIEM

✍ Zigmārs Ungurs

SAVĀS IZJŪTĀS PAR UZVARU DALĀS INESE IMMURE:

„Žūrijas kopvērtējums bija pārsteigums, domāju, ne tikai man pašai, bet arī daudziem citiem. Drīzāk biju cerējusi, ka mēs varētu būt skatītāju simpātija. Kad par uzvarētājiem paziņoja mūs, tajā brīdī vēl nespēju šo faktu pieņemt par īstenību, un šķiet, neizdevās arī īsti paust prieku par to, jo jutos iztukšota un saspringta.

Ja filmu varētu patīt atpakaļ, es aiz prieka uz skatuves būtu apskāvusi savu lielisko partneri un kliegtu „urrā" un skaļi teiktu žūrijai paldies, kas augstu mūs novērtēja. Un skaļi teiktu paldies režisorei Marikai Antonovai, kas palīdzēja iestudēt pēdējās divas dziesmas LATVJU ZEME VAĻĀ STĀV un ROXANNE. Tās mums deva iespēju izpausties jaunā kvalitātē.

Tāpēc liels paldies arī neatlaidīgajai Regīnai, kas pierunāja piedalīties. Ceru, ka būs vēl iespēja turpināt sadarbību ar Mariku. Un, protams, milzīgs paldies manai ģimenei par nenovērtējamo palīdzību, maniem darba kolēģiem, draugiem un visiem, visiem, kas atbalstīja un ticēja pārim nr. 2!"

JURIS ELBROTS: PIEPILDĪJIES SAPNIS BŪT ZVIEDRIJĀ:

Pirms uzvarētāju paziņošanas visu laiku domāju, ka mums būs trešā vieta. Uzskatīju, ka pirmā vieta būs Laurai ar Māru, otrā Lilitai ar Birutu. Tāpēc man bija milzīgs pārsteigums, kad par uzvarētājiem žūrijas vērtējumā nosauca mūs.

Biju ļoti priecīgs, emociju dēļ bija pat grūti elpot, taču pacentos noslēpt savus pārdzīvojumus, lai uz skatuves izskatītos solīdi. Veselu pusgadu dzīvoju ar domām par šovu, par arvien jaunām dziesmām un to, kā tās izpildīt. Tagad, kad tas beidzies, gribas to visu turpināt, jo man ļoti pietrūkst skatuves, publikas, aplausu... Tagad vienkārši atpūšos. Ļoti gaidu ceļojumu uz Zviedriju, par kuru jau sen sapņoju, jo daudzi man stāstījuši, cik tur skaisti. Interesanti, ka sapņoju nokļūt tieši šajā valstī. Tāda lieliska sakritība!

Vai piedalītos atkal jaunā šovā, grūti pateikt. Visticamāk, ka nākamais, ko organizēs, varētu būt deju šovs, bet dejot man ir grūtāk nekā izpildīt melodeklamācijas, jo nevaru izsekot mūzikai. Tā kā tālākās ieceres un iespējas visai neskaidras… Liels paldies visiem, kas palīdzēja šovam notikt!

BIRUTA LASMANE: ŽĒL, KA ŠOVS BEIDZIES:

Kad mūs apbalvoja, pasniedza puķes, dāvanas, nevarēju noturēties – asaras bira. Biju tik šokēta par pirmo vietu, ka neko nespēju pateikt skatītājiem. Šoks bija tāpēc, ka biju cerējusi uz ceturto, varbūt trešo vietu, bet tad pēkšņi esam pirmās!

Ar melodeklamācijām esmu saistīta tikai divus gadus, agrāk biju dejotāja, bet melodziedāšana ļoti patika, vēlējos to apgūt, tikai kaut kā vienmēr atliku uz vēlāku laiku. No visām mūsu šova dziesmām vislabāk man patika indiešu deja. Es jau kopš jaunības jūsmoju par Indiju – skatījos indiešu filmas, raudāju, pārdzīvoju. Tāpēc arī pašai bija sapnis iejusties indietes lomā, un tas man izdevās šajā šovā.

Žēl šķirties no tā visa, kas pārdzīvots, lai gan tas prasīja daudz pūļu, piemēram, mēs ar Lilitu pašas izdomājām un šuvām tērpus, jā, tomēr žēl, ka viss beidzies!

Varbūt nākamais būs deju šovs, labprāt piedalītos, ja vien atradīšu partneri, tur gan divas sievietes pārī nederēs.

Vasarā uz pašdarbības festivālu būšu sagatavojusi jaunas melodeklamācijas. Liels paldies skatītājiem par atbalstu! Paldies visiem, kas organizēja šo lielisko pasākumu, tas izdevās – super!

LILITA LUKINA: TAS BIJA NODERĪGI:

Par uzvaru iepriekš nedomāju, bet mana pāriniece Biruta cerēja kaut uz 3.vietu skatītāju vērtējumā, un tas bija pārsteigums, ka ieguvām pirmo vietu. Tāpat arī nedomāju, kādu vietu ieņemsim žūrijas vērtējumā, un bija prieks par trešo vietu. Pusgada garajā šovā ieguvu lielu pieredzi, jaunas deju un skatuves kustības. Man tas bija noderīgi un ceru, ka turpmāk šīs prasmes saglabāšu.

Par nākotnes plāniem neesmu domājusi. Pagaidām atpūšamies – ja būs kāda jauna iespēja, mēs labprāt uzstāsimies. Liels paldies Brigitai, Regīnai un visiem palīgiem un citiem šova dalībniekiem par praktisko atbalstu un radošo iedvesmu! Paldies arī tiem, kas par mums balsoja!

DZIESMAS, KURAS IEKAROJA SKATĪTĀJU SIRDIS

I kārtā
1. „Sāksim visu no jauna" – 73
2. „Klauns" – 54
3. „Cik savādi" – 27

II kārtā
1. „Zibsnī zvaigzne aiz Daugavas" – 169
2. „Pasaulīt, pasaulīt…" – 55
3. „Daugaviņa" – 49

III kārtā
1. „Hokeja himna" – 158
2. „Mazais panks" – 108
3. „Somu pirts" – 63

IV kārtā
1. „Dzirksteles" – 105
2. „Nauda, nauda, nauda" – 71
3. „Laime" – 61

V kārtā
1. „Džimmij, nāc!" – 147
2. „Latvju zeme vaļā stāv" – 119
3. „Lambada" –38

VI kārtā
1. „Roxanne" – 149
2. „Bez puišiem nevar" – 58
3. „Pieskāriens" – 46

KONKURSĀ UZVAR MŪSĒJAIS

✍ Laura Reisele 📷 no personiskā arhīva

Nesen noslēdzies profesionālās izglītības iestāžu jauniešu pasākuma „Amatnieku svētki 2011" logo konkurss. Konkursam bija iesūtīti 59 darbi.

Par labāko žūrija vienbalsīgi apstiprinājusi Kristapa Legzdiņa darbu.

Uzziņa: *Kristaps Legzdiņš 2009. gadā beidzis Rīgas Nedzirdīgo skolu. Patlaban mācās Rīgas Amatniecības vidusskolas Vides dizaina nodaļas II kursā, kur apgūst multimediju speciālista amatu.*

Kristaps pats ir gandarīts par savu uzvaru. Lūk, viņa komentārs:

„Pirms konkursa pārdomāju to, kas mūs, amatniekus, vieno. Galvenais kopīgais – tas ir roku darbs. Tāpēc izvēlējos rokas simbolu, un tad tikai atlika visu likt kopā: gan āmuru, gan otu, gan adatu. Mūsdienu tehnoloģiju laikmetā nepieciešama arī datorpele.

Protams, par uzvaru biju patīkami pārsteigts, turklāt prieks par to, ka amatnieku svētku norises vieta būs Jelgava, mana dzimtā pilsēta.

Šis panākums dod gandarījumu, enerģiju un iedvesmu nākotnes darbiem."▲

EIROPAS NEDZIRDĪGO KULTŪRAS FESTIVĀLS 2011

2011. gada 1. – 3. jūlijā Francijā, Reimsā

Programmā: Teātris. Kino. Glezniecība un tēlniecība. Mode. Ielu izrādes. Meistardarbnīcas. Mākslas izstādes, konkursi. Bērnu studija. Nedzirdīgo ballītes utt.

Vairāk informācijas: http://www.clin-doeil.eu/en/ un www.lns.lv/ Jaunumi (29.03)

❖ ❖ ❖

Šajā festivālā savus šūtos apģērbus prezentēs LNS biedrs Valdis Voitkevičs. Viņš tirgos pašdarinātas somas, maciņus, lelles un citas mīkstās rotaļlietas. Valdis ir profesionāls modes dizainers, beidzis Rīgas Dizaina un mākslas vidusskolu. Kopš 2008. gada dzīvo Francijā.

VAR PĀRDOT SAVUS DARBUS

✍ Zigmārs Ungurs

Organizācija *Sustento*, kurā ietilpst arī Latvijas Nedzirdīgo savienība, aicina cilvēkus ar invaliditāti, arī nedzirdīgos, piedāvāt savus amatniecības izstrādājumus un rokdarbus pārdošanai internetā.

Mājaslapā: www.meklejums.lv tiks ievietotas šo darinājumu fotogrāfijas ar darba autora noteikto cenu, vārdu, telefona numuru.

Sustento šajā projektā sadarbojas ar Britu Tirdzniecības palātu Latvijā, cerot ar tās palīdzību piesaistīt pircējus arī no Lielbritānijas.

Ieinteresētie var zvanīt pa tel. 25964933 mājaslapas administratorei Alisai Šibrovai. Piedāvājumus var sūtīt arī e pastu: alisa.sibrova@gmail.com vai sustento@sustento.lv

❖ ❖ ❖

Rīgas Centrāltirgus sakņu paviljonā no 4. marta darbojas **amatniecības izstrādājumu veikals „Saulgrieze".** Tajā pārdošanai savus darbus var piedāvāt cilvēki ar invaliditāti. Pircēji šeit var iegādāties adījumus, tamborējumus, rotaslietas, pinumus utt. Veikals atvērts katru dienu no pl. 10 līdz 18.

Roberts Kesenfelds, nedzirdīgo mākslinieku kopas „Cerība" vadītājs:

„Mūsu mākslinieki vēl nav piedāvājuši darbus internetā un šai salonā. Abas iespējas apsveicamas, mums tās jāizmanto, un tas būtu pirmais solis, lai parādītu citiem savu veikumu. Darbi ir!

Piemēram, pats izgatavoju skaistu koka paplāti ar izfrēzētu šķīvi, dakšiņu, nazi un glāzi, ar to piedalījos izstādē un pēc tam šo darbu aizdāvināju. Pagājušajā gadā mēs sarīkojām mūsu darbu izstādi Brīvdabas muzejā par godu LNS -90 gadu jubilejai.

Iespējams, kāds tiešām gribētu savus darbus pārdot internetā vai minētajā salonā. Varbūt vajadzētu vēlreiz paziņot par šo iespēju arī LNS mājaslapā."▲

ELEKTRĪBA PĒC 1. APRĪĻA

✍ Zigmārs Ungurs

1.aprīlī spēkā stājies "Latvenergo" jaunais tarifu plāns. Visām mājsaimniecībām par pirmajām 1200 kWh būs jāmaksā līdzšinējais "Starta tarifs" – 0,0825 Ls/kWh. Savukārt no 1201. kWh piemēros "Pamata tarifu" 0,1074 Ls/kWh. Nākamā gada 1.aprīlī viss atkal sāksies no sākuma.

Par to, kā notiks jaunā uzskaite, skaidrojumu lūdzām "Latvenergo" ārējās komunikācijas daļas projektu vadītājai **Sandrai Vējiņai**.

1200 kWh stundu uzskaite sāksies no rādījuma, kuru klients būs iesniedzis par martā patērēto elektroenerģiju. Jaunā tarifa uzskaite tiks sākta līdz ar faktiski iztērēto aprīlī. Tas būs apjoms, par kuru klients norēķināsies maijā (maksājot par iepriekšējo mēnesi).

Jaunā norēķinu kārtība visvienkāršākā būs klientiem, kas norēķinās **pašapkalpošanās portālā www.e-latvenergo.lv.** Tajā sistēma pati aprēķinās, cik daudz klients patērējis "Starta tarifa" ietvaros (pirmās 1200 kWh par 0,0825 sant/kWh) un pēc cik kilovatstundu patēriņa tiks uzsākta "Pamata tarifa" uzskaite. Klientam atliks tikai ievadīt skaitītāja rādījumu.

Klientiem, kuri par elektrību norēķinās skaidrā naudā Latvijas Pastā vai komercbankās, pašiem jāaprēķina konkrētā mēneša maksājuma summa.

Līdz 1200 kWh patēriņam maksājuma summa jāaprēķina pēc formulas: kWh x 0.0825 Ls. Kad kopējais patēriņš no 1.aprīļa pārsniegs 1201 kilovatstundu, maksājuma summa jāaprēķina pēc formulas: kWh x 0.1074 Ls. Visticamāk, daļa patērēto kilovatstundu būs jārēķina pēc "Starta tarifa", daļa – jau pēc "Pamata tarifa".

Klientiem, kas reģistrējuši savu mobilo tālruņa numuru Latvenergo datu bāzē, nosūtīsim informatīvu īsziņu tajā mēnesī, kad klientam tuvosies "Starta patēriņa" robeža, norādot skaitītāja rādījumu, no kura jāpiemēro jaunais tarifs. Latvenergo piedāvās arī iespēju uzzināt "Starta" patēriņa atlikumu, **nosūtot SMS īsziņu**.

"Starta patēriņa" uzskaiti turpmāk jāveic klientam pašam. Visērtāk savu patēriņu var aplūkot „Latvenergo" klientu pašapkalpošanās portālā www.e-latvenergo.lv. Neskaidrību gadījumā papildu informāciju iespējams iegūt AS „Latvenergo" klientu servisā, zvanot pa tālruni 80200400.

Nākamgad 1.aprīlī sāksies jauns tarifu gads, kad atkal par pirmajām 1200k Wh maksāsim pēc "Starta tarifa"– 8,25 santīmi un pēc tam – 10.74 santīmus.▲

PAR SUŅU NODOKLI

✍ Zigmārs Ungurs

Rīgā saskaņā ar RD saistošajiem noteikumiem Nr. 57 no suņa turēšanas nodevas ir atbrīvoti vientuļie nestrādājošie pensionāri, 1. un 2.grupas invalīdi, kā arī redzes un dzirdes invalīdi.

Suņa saimniekam 2 nedēļu laikā pēc suņa iegūšanas īpašumā tas jāreģistrē pie sertificēta veterinārārsta, saņemot reģistrācijas žetonu bez maksas. Kucēni jāreģistrē pēc 3 mēnešu vecuma sasniegšanas. Žetoni, kas saņemti par reģistrāciju un turēšanas nodevu, jāpiestiprina pie suņa kaklasiksnas.

Iespējams, arī citās Latvijas pašvaldībās ir līdzīgi atvieglojumi invalīdiem, pensionāriem vai trūcīgajiem. Tāpēc ieteikums: vienmēr, pirms kārtojat kādus obligātos maksājumus, nodokļus, painteresējieties savā pašvadībā, sociālajā dienestā, vai nav paredzētas kādas atlaides invalīdiem, trūcīgām personām, vientuļiem pensionāriem vai represētiem.▲

RĪGAS SKOLAS JAUNAJĀ MĪTNĒ

Ilze Kopmane No personiskā arhīva

Pārdesmit minūšu braucienā no Centrālās stacijas, pāri Salu tiltam, pēc tam, izlīkumojot pa mazām ieliņām, 19. trolejbuss ātri vien aizved tieši līdz Graudu ielas pieturai, tieši tai vietā, kur 21. numura ēku kompleksā jaunajā mācību gadā – šī gada rudenī būs izvietota Rīgas Nedzirdīgo skolas jaunā mītne.

Marta nogalē tajā varēja ielūkoties skolas pedagogi, audzēkņi, viņu vecāki un visi citi interesenti, lai iepazītos ar savu nākamo darba, mācību, brīvā laika nodarbību un arī daļēji dzīves vietu.

Skolas direktore Kristiāna Pauniņa visus laipni sagaidīja, izrādīja, kas notiek trijās skolai nodotajās ēkās pašlaik un kā tās plānots izmantot pēc renovācijas (atjaunošanas) darbu pabeigšanas. Skolai klasēs un palīgtelpās būs arī jauns, moderns aprīkojums – mēbeles, datortehnika, sadzīves tehnika, pat 3 interaktīvās tāfeles (par 2000 Ls katra) utt.

Pirmais iespaids – daudz gaismas, plašuma un svaiguma. Iekšdarbi tuvojas noslēgumam: telpas jau izkrāsotas, logi, durvis nomainītas, tiek pievienota santehnika, gaismas signalizācija, drošības sistēmas. Ēkas jau siltina no ārpuses. Viss notiek pēc grafika, un jurģi vairs nav tālu.

Skolas kolektīvs šogad speciāli plāno izlaidumu sarīkot ātrāk – jūnija sākumā, lai līdz Jāņiem sakravātu skolas inventāru pārvešanai uz jauno vietu. Tad pedagogi dosies atvaļinājumā. Augustā notiks jau iekārtošanās jaunajā vietā un sagatavošanās jaunajam mācību gadam.

Pašlaik skolā mācās 115 skolēnu. Jaunā skola, kurā pēc gada plānots izveidot arī vidusskolas klases, var uzņemt līdz 160 skolēniem un nodrošināt 77 vietas internātā.

„Te būs labi visiem – gan skolēniem, gan skolotājiem,"– tā apstākļus vērtēja pārsvarā visi „KS" aptaujātie apmeklētāji šajās atvērto durvju dienās.

Plašāks materiāls ar foto: www.lns.lv (24.03.) ▲

ĪSAS ZIŅAS NO LNS MĀJASLAPAS

Ivars Klaniņš

Uzmanību! Ir gadījums, kad dzirdes aparātu nevajag lietot! (14.03.)

Aleksam (ASV) noteikta nepareiza diagnoze, ka viņš cieš no dzirdes zuduma, bet patiesībā viņš dzird, tikai – skaņas ir izkropļotas.

Par zemestrīci Japānā informē nedzirdīgo ziņu aģentūra H3 (16.03.)

Tiek piedāvāts nedzirdīgo ziņu aģentūras H3 videosižets starptautiskajās zīmēs un amerikāņu zīmju valodā par Japānas zemestrīci.

Nedzirdīgā māmiņa saraksta grāmatu (17.03.)

Divu dzirdīgu bērnu mamma sarakstīja grāmatu „Gudrais koks" par nedzirdīgo kultūru. Tā stāsta par kādu zēnu, kura vecāki ir nedzirdīgi.

„SoundBite" – dzirdes aparāts cilvēka mutē (17.03.)

Januizgudrotā ierīce sastāv no divām daļām – viena līdzīgi citām ierīcēm paredzēta cilvēka ausij, bet otru pusi nepieciešams ievietot cilvēka mutē, pastiprinot signāla stiprumu un kvalitāti, ko uztver dzirdes nervs.

ASV nedzirdīgo kopiena ietekmē sabiedrisko domu (18.03.)

ASV Nacionālā nedzirdīgo asociācija uzrunāja savus biedrus un atbalstītājus iesaistīties vēstuļu sūtīšanas akcijā, lai panāktu visu filmu titrēšanu kinoteātros. Pēc tam Tieslietu departaments nolēma uzlabot likumdošanas aktus par to.

Starptautiskais nedzirdīgo lesbiešu festivāls Dublinā (Īrija) (25.03.)

Festivāla mērķis ir iedrošināt un ļaut apzināties savu statusu un viņu cilvēktiesības nedzirdīgajām lesbietēm un biseksuāli orientētām sievietēm. Festivāla ietvaros būs dažādas aktivitātes.

Aicina sniegt informāciju par cilvēkiem, kas prot zīmju valodu (31.03.)

LMT dāvina Latvijas Bērnu dzirdes centram modernu apmācību kabinetu (31.03.)

Ciparu atpazīšana cieši saistīta ar valodas prasmi (01.04.)

Pētījums: nedzirdīgie, kuri nav apguvuši valodu, kas satur simbolus, nav spējīgi uztvert un saprast skaitļus, kas lielāki par 3.

Krievijā: Nedzirdīgo interneta pasaule arvien vairāk paplašinās (05.04.)

Vispopulārākie nedzirdīgo portāli ir deafnet.ru, deafsportnews.ru, gluxix.net.

Izgudrots implants nedzirdīgajiem cilvēkiem, ar kuru var gan peldēt, gan gulēt (08.04.)▲

ĀRPUSPROJEKTA PASĀKUMI

SMILTENĒ
14. V pl.15 Atpūtas pasākums „Briļļu balle" (jāierodās pašgatavotās brillēs, līdzi groziņš)

RĒZEKNĒ
10. V pl. 13 Izzinoša spēle „Eiropas dienas konkurss"
12. V pl.13 Video filmu demonstrējums
24. V pl. 15 Video filmu demonstrējums

VENTSPILĪ
1. V pl. 15 Tematiskais pasākums „Darba svētki"
4. V pl. 15 Tematiskais pasākums „LR neatkarības deklarācijas pasludināšanas diena"
8. V pl. 14 Tematiskais pasākums „Mātes diena"
14. V pl. 11 Draudzības spēle basketbolā

PĻAVIŅĀS
21. V pl. 12 Atpūtas vakars „ Pavasara zaļu mu uzņemšana"

DAUGAVPILĪ
17. V pl. 16 IK „Nezinīši" – (Ko tu proti?)

LIMBAŽU GRUPĀ
1. V pl.10 pārgājiens gar Tūjas jūrmalu

LASĪTĀJU VĒRTĒJUMS

Zigmārs Ungurs

Līga Pauniņa:

Saņemu „Kopsolī" par velti, jo esmu projekta „Klusuma pasaule" klientu sarakstā. Kopumā februāra numurs ir apmierinošs. Man patīk Jura Grunduļa datormakets, viņš labi un uzskatāmi izvietojis precīzus virsrakstus, kā arī pašus rakstus no sākuma līdz beigām, izņemot pirmo lapu. Bildes arī labas un krāsainas, tikai nevajadzētu izmantot pārāk košas krāsas, kas traucē lasīšanu. Rakstiem ieteicams maigākas krāsas fons, kā, piemēram, bija zilā vai violetā krāsa šajā februāra „Kopsolī". Visinteresantākās tēmas man: kultūra, apspriestais LNS domē, vēstures jautājumi. Varētu mazāk rakstīt par projektiem, lai gan zinu, ka tas ir nepieciešams. Patika arī Ineses Immures raksts par nedzirdīgo izglītošanas vēsturi un Ivara Kalniņa raksti – viņš parasti raksta vienkārši, viegli saprotamā valodā. Taisnību sakot, man ne visai patīk sports. Pēdējā lappusē noderīgi ir sveicieni jubilāriem, līdzjūtības, pasākumu plāni. Būtu labi, lai Kopsolī ievietotu kaut ko prāta vingrināšanai, spēles priekam brīvajos brīžos utml.

Liena Čerepko:

Ar lielu prieku lasu „Kopsolī", man tur patīk visi raksti, nav nekas tāds, ko negribētu lasīt. Reizēm avīzē ir ļoti interesanti ārzemju jaunumi, patīkami uzzināt, cik daudz var sasniegt nedzirdīgie.

Bija apraksti par nedzirdīgajiem lauksaimniekiem, arī par tiem noteikti vajag rakstīt, interesanti!

Laikraksta dizains ļoti labs, man patīk, ka mainās krāsas, katrs numurs citāds arī šajā ziņā.

Fotogrāfijas labas, skaidras. Daži saka, ka traucē tas, ka raksts sākas vienā lappusē, bet turpinās citā, jāmeklē, kur tieši.

Citi izteikušies, ka „Kopsolī" esot par biezu, bet man gan tā nešķiet. Katrs var lasīt to, kas viņu interesē, nav spiesta lieta izlasīt pilnīgi visu. Vairāk varētu rakstīt par veselības uzturēšanas jautājumiem, par pareizāku ēšanu utt. ▲

PAVASARI GAIDOT

Inese Geduša Līga Pauniņa

Rēzeknes biedrībā projekta „Klusuma pasaule" ietvaros 17. martā notika izglītojošs grupas pasākums par tēmu „Lieldienu dekors".

Pasākuma dalībniekiem tika sniegtas padziļinātas zināšanas par mūsdienīgiem Lieldienu dekoriem un to izgatavošanu praktiski pašu rokām.

Izmantojot izglītojošu slaidu demonstrējumus, dalībnieki tika iepazīstināti ar jaunumiem svētku noformējumā: kompozīciju veidošanu, svētku simboliku, to, kā varētu Lieldienas svinēt šogad.

Dalībnieki iesaistījās kopējā praktiskā nodarbībā ar vēlmi iemācīties darināt neparastus dekorus no redzētās prezentācijas, un to viņi arī varēja veikt no iepriekš sarūpētiem materiāliem. Pēc tam notika izgatavoto dekoru prezentācija un pieredzes apmaiņa par to izgatavošanas „smalkumiem". Pasākuma apmeklētāji pārliecinājās, ka patiešām var paši izgatavot skaistas lietiņas, kas rotā telpas un rada svētku noskaņu mājās.

Lieldienās mūsu ļaudis varēs veidot jaukus galda klājumus atbilstoši šo svētku tradīcijām un radošām izpausmēm gan savās mājās, gan Lieldienām veltītajā Rēzeknes biedrības kopīgā pasākumā 25. aprīlī. ▲

DZĪVESSTĀSTS

Žanete Škapare Ligita Liepiņa

25.martā Kuldīgas klubā notika pasākums, veltīts Komunistiskā genocīda upuru piemiņas dienai.

Ar saviem biedriem atmiņās par viņa vecāku izsūtījumu Sibīrijā dalījās Guntis Dāvids *(attēlā)*. Gunta vecāki tika izsūtīti uz Omsku, un tur piedzima arī pats Guntis. Dzīves apstākļi bijuši smagi, taču vietējo attieksme pret viņu ģimeni ļoti laba. Kā stāsta Guntis, uz Omsku bijuši izsūtīti ne tikai latvieši, bet arī citu tautību pārstāvji, un svešatnes izjūta visus vienoja. Māte strādājusi par grāmatvedi, Gunta tēvam bija ierādīts zemes mērītāja darbs, jo, veicot smagus darbus, viņš savainojis kāju un tā tika amputēta.

Vecāki ļoti ilgojās pēc dzimtās Latvijas, tās dabas un valodas un krāja naudu, lai varētu atgriezties mājās: ceļš no Sibīrijas uz dzimteni bija jāapmaksā pašiem.

Diemžēl pēc atgriešanās viņiem savas dzimtās mājas atgūt neizdevās, tāpēc vecāki uzbūvēja sev jaunu māju, kur Guntis dzīvo vēl šobaltdien.

Tāds dzīvesstāsts – kā daudziem latviešiem, kuriem vairāki gadi bija jāaizvada svešas malas plašumos, tomēr nezaudējot cerības atkal ieraudzīt savu mazo dzimteni Baltijas jūras krastā…▲

PASĀKUMI APRĪLĪ KULDĪGĀ

2. V pl. 14 Pasākums **„1.maijs Lapu diena"**
6. V pl. 12 Pasākums **„8. maijs – Mātes diena"**
17. V pl. 14 Konkurss **„Asie prāti"** (komandu sacensības)

VISU CIEŅU SIEVIETĒM

Ivars Kalniņš Ieva Vilciņa

TUKUMĀ, JELGAVĀ UN RĪGĀ

Šogad apritēja tieši simt gadi, kopš Eiropā 8. martā sabiedrība plaši atzīmē Sieviešu dienu. Arī LNS biedrībās sievietes tika godinātas– ar ziediem, veltēm, labiem vārdiem, kuri ikdienas steigā paliek neizteikti.

Tā tas bija arī svētku saietos Tukumā, Jelgavā un Rīgā, KC „Rītausma". Tajos notika šai dienai veltīti pasākumi, kuros nepārprotami noskaidrojās – mūsu vīrieši prot sagādāt prieku sievietēm.

Īpašu pārsteigumu sagādāja jelgavnieks Gunārs Vītiņš, var teikt, čaklākais vīrietis šogad, kurš no kreppapīra izgatavoja brīnišķīgas sarkanas rozes un ar tām apdāvināja visas sievietes, iespraužot šo ziedu viņām matos. Sievietes teic – esot bijusi fantastiska sajūta!

Pasākumi parasti noslēdzās ar rotaļām un jautriem konkursiem. Ko vīrietis gaida no sievietes? Tāds jautājums tika uzdots vīriešiem. Jāatzīst, atbildes bija bezgala dažādas, bet noderēs sieviešu iztēles rosināšanai, kas tik nepieciešama arī ikdienā.

LIEPĀJĀ

Sieviešu dienā notika brīnišķīgs pasākums. Vispirms, protams, vīrieši dāvināja ziedus sievietēm. Pēc tam visi nedaudz pakavējās šīs dienas vēsturē un būtībā. Liepājnieces uz klubu bija paņēmušas līdzi dažādas rotas – gan senas, gan mūsdienīgas. Klātesošie varēja apskatīties šo rotu izstādi, un to īpašnieces pastāstīja par šo greznumlietu izcelsmi un nozīmību viņu dzīvē. Pēc tam visi izvietojās ap astoņnieka veidā izcepto kliņģeri un pie kafijas tases pakavējās atmiņās, kā agrāk atzīmējuši Sieviešu dienu.

„Gada cilvēks – liepājnieks 2010" – šis tradicionālais pasākums norisinājās 26. martā. Tradīcija aizsākās 2008. gadā, kad nomināciju „Gada liepājniece 2007" ieguva Liepājas biedrības vadītāja Gundega Paņķo, bet „Gada liepājnieks 2007" bija Aldis Ādamsons. Šis pasākums notiek martā, jo Liepājai 18. martā ir dzimšanas diena, šogad tai aprit 386 gadi.

Tāpēc jau iesākumā skanēja Liepājas himna „Pilsēta, kurā piedzimst vējš", kuru izpildīja Aldis Ādamsons. Pasākums izvērsās jo plaši. Raisījās sarunas par to, kādai jābūt mūsdienīgai Liepājai un arī pašai biedrībai. Dalībniekus priecēja Alda Ādamsona sniegums ar dziesmām no šova „Krāsaini sapņi". Alda partnere Monta Dēbele slimības dēļ šoreiz gan nepiedalījās. Neizpalika arī marta mēneša vārda un dzimšanas dienas gaviļnieku sveikšana.

Notikuma gaitā sanākušie aizpildīja aptaujas lapas, kuriem liepājniekiem dot nominācijas. **Ar balsu vairākumu goda tituls „Gada cilvēks – liepājniece 2010" piešķirts Lilijai Golubevai** *(attēlā no kreisās)***.** Liepājas biedrības vadītāja Gundega Paņķo uzsvēra: *„Lilija šo titulu ir pelnījusi, jo viņa aktīvi apmeklē dažādas biedrības aktivitātes, nevienam neatsaka sniegt palīdzīgu roku. Laba padomdevēja."* Šī titula ieguvēja bija ārkārtīgi pārsteigta un priecīga, ka viņa šādi novērtēta.

Titulu „Gada pašdarbniece 2010" balsotāji atvēlēja jaunajai Liepājas biedrības biedrei Montai Dēbelei kā aktīvai pašdarbniecei, kura, par spīti visām grūtībām, sekmīgi piedalījās melodeklamāciju šovā „Krāsaini sapņi", pārstāvot Liepājas biedrību. Viņas aizraušanās ir melodziedāšana, un tas ļoti priecē visus liepājniekus.

Par ievērības cienīgāko notikumu dalībnieki uzskatīja jaunā kluba ēkas būvniecību, tam piešķirot trešo titulu „Gada notikums 2010".

Liepājnieki 63 gadus sapņojuši par savu māju. Šis sapnis tagad acīmredzami piepildās! Biedrības vadītāja G. Paņķo to apliecināja vēlreiz: *„Šim mūsu tradicionālajam pasākumam nākamgad jānotiek jaunajā ēkā!"* ▲

BASKETBOLA ČEMPIONĀTĀ TIKAI TRĪS KOMANDAS

✍ Ivars Kalniņš

Ikgadējais LNSF čempionāts basketbolā vīriešiem notika 12. martā sporta un kultūras centrā „Pīlādziši", Spuņciemā. Tajā piedalījās tikai trīs komandas: sporta klubs „Tālavas Nedzirdīgo sports", Pļaviņu Nedzirdīgo sporta klubs un Valmieras Vājdzirdīgo bērnu internātvidusskola – attīstības centrs.

Pirmajā spēlē sacentās „Tālavas Nedzirdīgo sports" un Pļaviņu Nedzirdīgo sporta klubs. Visu spēles laiku tālavieši bija līderos, bet pļaviņieši pūlējās atgūt zaudēto. Iznākumā tālavieši guva uzvaru ar 73:53.

Otrajā spēlē Pļaviņu puiši tikās ar Valmieras skolēniem**.** Pirmajā puslaikā valmierieši guva pārsvaru, bet pēc tam pļaviņieši viņus panāca un uz spēles beigām starp abām komandām risinājās sīva cīņa, kas beidzās ar 70:62 pļaviņiešu labā.

Pirms trešās spēles notika 3 punktu metienu konkurss, kurā piedalījās divi spēlētāji no katras komandas. Visvairāk veiksmīgu metienu (14) bija **Aivim Grāvītim** no „Tālavas Nedzirdīgo sports". Bet otram labākajam – Alvim Mālkalnam (Pļaviņas) tikai par vienu mazāk – 13, savukārt Guntim Vicinskim (Pļaviņas) paveicās 10 metienos

Pēdējā spēlē sporta meistarībā mērojās „Tālavas Nedzirdīgo sports" un Valmieras skolas komandas. Tālavieši ar pārdomāto tehniku un lieliskiem uzbrukumiem pārspēja Valmieras skolas komandu ar 116:49.

Kopvērtējumā uzvaru guva un par čempionu kļuva „Tālavas Nedzirdīgo sports", otrajā vietā Pļaviņu komanda, trešie palika valmierieši. Rezultatīvākais spēlētājs – **Aivis Grāvītis** ar 58 punktiem.

Jau otro gadu pēc kārtas SK „Tālavas Nedzirdīgo sports" komanda iegūst čempiona titulu basketbolā. Šajā čempionātā pirmo reizi piedalījās Pļaviņu komanda, kuras pamatsastāvā puiši no Barkavas arodvidusskolas.

Šī sporta kluba vadītājs **Ainārs Osmanis** komentē: *„Divi pļaviņieši, kas arī spēlē basketbolu, aprunājās ar barkaviešiem par iespējamo komandu. Lieta darīta, komanda tapa un pieteicās šim čempionātam no mūsu kluba."*

Bet šajā čempionātā – arī pirmo reizi – nepiedalījās neviena komanda no Rīgas SK „Nedzirdīgo sports". Šo situāciju Rīgas SK „Nedzirdīgo sports" vadītājs **Andris Bergmanis** skaidro šādi: *„Lielākajai daļai mūsu basketbolistu zudusi interese piedalīties, jo viņi negūst LNSF atbalstu, piemēram, treniņu zāles nodrošināšanai, dalībai starptautiskajās sacensībās. Mūsu basketbolisti pašlaik gatavojas 13. Starptautiskajam nedzirdīgo vīriešu veterānu basketbola turnīram 2. – 4. jūnijā Maskavā."*

Intervija ar LNSF prezidentu Vari Strazdiņu

Lūdzu komentēt viedokli, ka „basketbolisti negūst LNSF atbalstu, tāpēc zūd interese piedalīties čempionātos"?

Pajautāju dažiem Rīgas kluba agrāko gadu spēlētājiem, kāpēc viņi nepiedalās. Atbildes līdzīgas – neviens neorganizē komandu, nav trenera vai atbildīgā, trūkst spēlētāju.

Sporta klubi darbojas pēc savām iespējām un kā atļauj finansējums. LNSF uzdevums ir organizēt Latvijas nedzirdīgo čempionātus ne tikai basketbolā, bet arī citos dažādos sporta veidos.

Tā tas ir visās valstīs. Par intereses zudumu – stipri šaubos, jo statistika kritumu neuzrāda. Kaut arī daudz cilvēku, pārsvarā tieši sportistu, aizbrauc peļņā uz rietumiem, taču vietā nāks citi, tukšums jau nepaliks!

Šogad piedalījās tikai 3 komandas, kāpēc tik maz?

Vairāk nav spēlētāju. Mākslīgi veidojot komandas ar salasītiem spēlētājiem, spēļu līmenis krītas. Ar to neapmierināti paši sportisti, jo ar vāju komandu nav interesanti spēlēt. Palikām pie tradicionālās sistēmas – katrs nedzirdīgo sporta klubs, ja spēj, veido pats savu komandu. Diemžēl klubiem grūti savākt to pilnu.

Ko sportisti gūst no dalības čempionātos?

Vislabāk pajautāt pašiem! Es teikšu – ja vēlas iegūt kādu materiālo labumu, tad labāk nemaz nepiedalīties! Sporta pamatprincips ir parādīt, ka esi labāks, veiklāks un vari pārspēt pretinieku godīgās sacensībās! To diemžēl daudzi aizmirst.▲

Pārskats par ziedotājiem, to ziedotajām summām un ziedojumu izlietojumu 2010. gadā

Latvijas Nedzirdīgo sporta federācija
Reģistrācijas nr. 40008022970

I. Atlikumi pārskata gada sākumā **Ls 0,00**
II. Pārskata gadā saņemto ziedojumu un dāvinājumu kopsumma **Ls 2636,48**
1. Latvijas Republikā reģistrētās juridiskās personas

Nosaukums	Nodokļu maksātāja reģistrācijas numurs	Naudas ziedojums vai dāvinājums (Ls)
AS „Latvijas valsts meži"	40003466281	2472,00
SIA „Sportland"	40003530961	100,00
SIA „Daba VES"	40003572310	64,48

III. Ziedojumu un dāvinājumu izlietojuma kopsumma **Ls 857,48**
1. Statūtos paredzētajiem noteiktiem mērķiem un uzdevumiem (sabiedriskā labuma darbībai)
1.1. Ārvalstu komandējumi (ceļa izdevumi)
1.1.1. 8.Eiropas Nedzirdīgo čempionāts vieglatlētikā Turcijā, Kayseri 10.– 17.07.2011 Ls 693,00
1.2. Dāvanu kartes
1.2.1. Latvijas Nedzirdīgo čempionāts basketbolā 6.–7.03.2010 Ls 60,00
1.2.2. Latvijas Nedzirdīgo čempionāts telpu futbolā 8.– 9.05.2010 Ls 40,00
1.3. Dzeramais ūdens
1.3.1. Ziemeļvalstu un Baltijas valstu čempionāts orientēšanās sportā 8.–11.09.2010 Ls 38,16
1.3.2. Latvijas – Azerbaidžānas nedzirdīgo turnīrs telpu futbolā 08.– 15.12.2010 Ls 26,32
IV. Atlikumi pārskata gada beigās **Ls 1779,00**

LNSF prezidents **Varis Strazdiņš**
LNSF grāmatvede **Liene Kleina - Brūvere**

ĪSUMĀ

✍ Zigmārs Ungurs

20. martā boulinga centrā „Bowlero" noslēdzās **Latvijas Nedzirdīgo čempionāts boulinga dubultspēlēs.** Piedalījās 9 sieviešu un 10 vīriešu pāri.

Sieviešu konkurencē uzvarēja **Līga Liniņa kopā ar Mairitu Reinholdi**, bet otrajā vietā – Līva Vaivade un Ilona Ozola. Abi šie pāri no sporta kluba „Nedzirdīgo boulings". Trešo vietu izcīnīja sporta kluba „Liepava" pārstāves Ilze Jaunzeme un Arita Dirnēna.

Par uzvarētājiem dubultspēlēs vīriešu komandām kļuva **Aleksandrs Liniņš pārī ar Māri Dukuru.** Otrajā vietā – Sergejs Vorobjovs un Vladimirs Lagunovs. Trešie palika Jānis Naļivaiko un Juris Mauriņš. Visi no sporta kluba „Nedzirdīgo boulings".

❖❖❖

Pļaviņu novadā, Mežezerā pie Odzes ezera 5. martā notika Pļaviņu Nedzirdīgo sporta kluba organizētās **zemledus makšķerēšanas sacensības.** Piedalījās 15 dalībnieki no Pļaviņām, Valkas, Rīgas, Rēzeknes un Mērsraga.

Pirmo vietu ieguva **Aleksandrs Romanovs** no Rīgas, seko Andris Žurakovskis (2.) no Mērsraga un Vladislavs Kravalis (3.) no Rēzeknes. Sacensību organizatori katru gadu šādas sacensības rīko citā vietā. Pagājušajā gadā tās notika Viesītes ezerā, bet pirms tam – Vīķu ezerā. ▲

ŠOGAD „ZAĻAJAI PAPARDEI" – 20

✍ Ilze Kopmane

Gada sākumā notikusi orientēšanās sporta (OS) kluba reorganizācija, tam pārtopot par **Nedzirdīgo interešu klubu** ar to pašu nosaukumu.

Sagatavoti jauni Statūti pārreģistrācijai. Tajos paredzēta plašāka mēroga un satura darbība – ne tikai Rīgā, bet Latvijā; ne tikai sports, bet daudzpusīgu brīvā laika pavadīšanas, atpūtas un kultūras pasākumu organizēšana.

Notikusi arī kluba vadības nomaiņa. Kluba valdē: Ingūna Krama (priekšsēdētāja), Liene Kleina – Brūvere (vietniece), Pēteris Kursītis, Valdis Intsons, Agita Intsone. Revidents Raitis Ozols. Tiek risināts jautājums par kluba juridisko adresi.

Informē Pēteris Kursītis: *Šobrīd sportistu galvenais uzdevums – pienācīgi sagatavoties dalībai Pasaules nedzirdīgo orientēšanās čempionātam Ukrainā jūlija beigās.*

25. aprīlī notiks šogad pirmais Latvijas Nedzirdīgo čempionāts OS vienā no Rīgas parkiem. Maija beigās būs II kārtas sacensības Siguldas apkaimes mežā. Čempionātā var startēt visa vecuma un dažādas pieredzes (arī iesācēji) šī sporta cienītāji. Sekojiet paziņojumiem mājaslapā.

Šogad „Zaļajai papardei" aprit 20 gadi. Labākā dāvana mums būtu – jaunu biedru pievienošanās mūsu aktivitātēm.▲

ESF EIROPAS SOCIĀLAIS FONDS

Eiropas Savienība

GALVENIE PASĀKUMI BIEDRĪBĀS

2011. GADA MAIJĀ

RĪGĀ
6.V pl. 17 Tematisks pasākums „Pavasaris ziedos”

JELGAVĀ
14.V pl. 12 Tematisks pasākums „Mana ģimene”

TUKUMĀ
15.V pl. 13 Tematisks pasākums „Svētki manā ģimenē”

LIEPĀJĀ
7.V pl. 16 Pasākums „Mātes diena”
20.V pl. 15 Iepazīsti savu pilsētu – ieskats „dzirdīgo” pasaulē

RĒZEKNĒ
7.V pl. 17 Tematisks pasākums „Mātes diena”
12.V pl. 13 Lekcija „Medicīniskā rakstura informācija”
14.V pl. 13 Nedzirdīgo diena „Esam kopā”
21.V pl. 13 Tematisks pasākums „Mana pilsēta”
24.V pl. 12 Interešu klubs „Vissija”

DAUGAVPILĪ
8.V pl. 16 Tematiskais vakars „Mātes diena”
19.V pl. 13 Nedzirdīgo amatniecības darbu izstāde „Rokdarbi”
27.V pl. 12 „Iekļaujies!” – ieskats „dzirdīgo” pasaulē

VALMIERĀ
7.V pl. 14 Tematiskais vakars „Mana māmiņa nedzird”
9.V pl. 14 Lekcija „Krāsu nozīme un ietekme”
18.V pl. 12 „Iekļaujies!” – ieskats „dzirdīgo” pasaulē
23.V pl. 14 Interešu klubs „Dvēseles daile”

VENTSPILĪ
4.V pl. 14 „Visiem – pavasara pārgājiens!”
7.V pl. 14 Tematisks pasākums „Māmiņu diena arī nedzirdīgajām māmiņām”

Reģionālo biedrību klubos regulāri notiek arī avīžu, žurnālu koplasīšana, tematiskas pārrunas, lekcijas. Detalizēts plāns LNS mājaslapā www.lns.lv, pasākumu sadaļā vai uz vietas reģionālajās biedrībās.

MĪĻI SVEICAM!

85

30. V Maija **ANDRONOVA**, Rīgas

75

7. V Viktors **BEINARTS**, Rīgas
11. V Pēteris **KĀRKLIŅŠ**, Rīgas
18. V Agrita Vija **KLUŠA**, Rīgas

70

5. V Marija **STAPKEVIČA**, Daugavpils
28. V Antoņina **MELNŪDRE**, Smiltenes
31. V Dzintra **INTSONE**, Rīgas

65

14. V Jānis **IKAUNIEKS**, Rīgas
30. V Anna **MARTINSONE**, Valmieras

60

9. V Marija **PRIEDĪTE**, Rīgas
11. V Jānis **KRAZE**, Rīgas
24. V Vilis **UPMALIS**, Rīgas

55

11. V Dzintars **KALNIŠKĀNS**, Smiltenes
13. V Mudīte **ŠVAGRE**, Valmieras
18. V Zina **MŪRNIECE**, Rīgas
20. V Juris **RUSMANIS**, Rīgas
25. V Ināra **BIRNĪTE**, Rīgas

50

2. V Antra **JAUNZEME**, Liepājas
25. V Aleksejs **MIRONOVS**, Daugavpils biedrība

LNS AICINA PRECIZĒT

Lai LNS biedri varētu izsaukt ātro palīdzību, policiju vai ugunsdzēsējus, nepieciešams precizēt viņu mobilo telefona numurus.

LNS aicina visus nedzirdīgos biedrus ar dzelteno vai sarkano kartīti, kuri ir mainījuši savu mobilo telefona numuru, līdz 29. aprīlim ziņot par jauno numuru LNS Informācijas centram – e –pastā vai msn infocentrs@lns.lv, vai sūtīt sms uz 26278525, vai ziņot par to uz vietas Jāņa sētā 5, Rīgā katru darba dienu pl.10 – 17 (pirmdienās līdz pl.19).

Tiem LNS nedzirdīgiem biedriem, kuriem nav dzeltenās/sarkanās kartītes un kuri vēlas izmantot 112 pakalpojumu, ir jāpaziņo savs mobilā telefona numurs.

LAIPNI LŪDZAM!

k/c „Rītausma” pasākumu komplekss „Gadu karuselī”

4. maijā pl. 13 – Sporta spēles un atrakcijas ģimenēm ar izklaides programmu

5. maijā pl. 16 – Radošās darbnīcas
pl. 18 – Teātra izrādes „Dzīve” un komēdija „Murmuļciema sensācija”

6. maijā pl. 17 – Drāmas kolektīva 65 gadu jubilejas pasākums

7. maijā pl. 13 – KC „Rītausma” jauniešu deju kolektīva un Ziemeļvalstu ģimnāzijas aerobikas un deju studijas „Dēka” 10 gadu jubilejas koncerts

Projektu „Gadu karuselī” atbalsta Rīgas Domes Izglītības, kultūras un sporta departaments

PATEICĪBA

Rīgas biedrības Vidzemes grupa izsaka sirsnīgu pateicību **RASMAI ŠTEINBERGAI** par nenogurstošu darbu, organizējot biedriem ekskursijas uz skaistākajām vietām Latvijā.

Lai tev saules spēks un veselība, Rasma! Priecāsimies būt atkal kopā vietās, kuras vērts iepazīt!

AICINĀJUMS UZ TALKU

Uzaicinām LNS biedrus kopīgi ar ģimenēm piedalīties Zaļās kustības rīkotajā pavasara talkā.

Pasākuma norises vieta **23. aprīlī pl. 12 - 17 Ēbelmuižas parkā - Ziepniekkalnā** (autobuss nr. - 40, 44 un 46 līdz Graudu ielai).

Vēl pasākumā **tiks veikti šādi labi darbi**: izvietoti putnu būrīši; dota iespēja dzīvnieku patversmes iemītniekiem atrast jaunu saimnieku; pieaicināts Rīgas ZOO izbraukuma komplekts; organizēti kultūras un sporta pasākumi.

Notiks arī: ēdināšana; sadziedāšanās; koncerts; bērnu izklaides.

KOPĀ DARBI VEICAS LABĀK UN JAUTRĀK! NĀCIET MŪSU PULKĀ!

Jautājumu gadījumā varat griezties pie pasākuma koordinatora pa tel. **29120723**.

LĪDZJŪTĪBAS

„Un negrib sirds ticēt, ka cilvēks var tā – no gaišas dienas aiziet mūžībā...”

✞Izsakām mūsu visdziļāko līdzjūtību Rīgas Nedzirdīgo bērnu internātpamatskolas 2.b klases skolēna **VITĀLIJA KOVAĻEVSKA** vecākiem un domās esam kopā ar jums.

Rīgas Nedzirdīgo bērnu internātpamatskolas kolektīvs un direktore Kristiāna Pauniņa.

✞ Skumju brīdi mēs esam kopā un izsakām visdziļāko līdzjūtību **LUDMILAS KOVAĻEVSKAS** ģimenei, dēlu Vitāliju zaudējot.

Daugavpils biedrība

✞ Visdziļāko, vispatiesāko līdzjūtību izsakām Rīgas Nedzirdīgo skolas 2.b klases skolnieka **VITĀLIJA KOVAĻEVSKA** ģimenei un tuviniekiem.

2.b klases draugi: Estere, Dārta, Alens, Aivis, Oskars, Maksims, skolotāja Jolanta Tauriņa, audzinātāja Līga Krēsliņa un bērnu vecāki

✞ Mūžībā aizgājis mūsu biedrs **VLADISLAVS OĻEHNOVIČS** (1938.19.10 – 2011.3.03). Izsakām dziļu līdzjūtību tuviniekiem un draugiem. Lai vieglas smiltis!

Daugavpils biedrība

ESF EIROPAS SOCIĀLAIS FONDS

LNS

Eiropas Savienība

Ieguldījums tavā nākotnē

Laikraksts “Kopsolī“ tiek izdots LNS projekta “Klusuma pasaule“ aktivitātes 2.12 ietvaros ar Eiropas Sociālā fonda (85%) un Latvijas valsts (15%) līdzfinansējumu.

Atbildīgā par materiālu saturu: laikraksta “Kopsolī“ galvenā redaktore Ilze Kopmane